

SRPANJ - KOLOVOZ -
RUJAN 2013.

7-8-9

Marija

ISSN 1331-1476

VJERSKI LIST ZA MARIJINE ŠTOVATELJE

U Mariji Duh Sveti objavljuje Očeva Sina koji je postao Djevičinim Sinom. Ona je gorući Grm konačnog Bogojavljenja: ispunjena Duhom Svetim, ona pokazuje Riječ u skromnosti svoga tijela dajući da je upoznaju siromasi i prvine poganskih naroda.

(Katekizam Katoličke Crkve, 724)

7-8-9

**SRPANJ
KOLOVOZ
RUJAN**

ISSN 1331 - 1476

VJERSKI LIST ZA MARIJINE ŠTOVATELJE

Split, 2013.

Godina LI.

Cijena: 7 kn

Nove nade, ali i bojazni

Evo nas napokon od 1. srpnja 2013. u Europskoj Uniji, u krugu europskih zemalja s kojima baštinitimo zajedničke vjerske, kulturne i civilizacijske korijene i vrijednosti. Vratili smo se onamo kamo i pripadamo.

Ulazak u EU za hrvatski narod u određenom je smislu novi početak, koji donosi osvjež enje i nove nade, ali ujedno budi i određeni strah. Dok nas novi korak raduje i ispunja nadom u bolju budućnost, pomalo nas i zabrinjava. Hrvatski narod, naime, više je puta ulazio u državne zajednice i sklapao saveze s drugim narodima i državnim tvorevina, ali se u njima nikad nije usreo. U sjećanju nam je još svjež život u umjetnoj državnoj tvorevini s našim istočnim susjedima, koji su nam nemetnutim ratom htjeli spriječiti da budemo svoji na svome. Još je čudnije, ali i zabrinjavajuće, da u dva desetljeća, otkako imamo slobodu i neovisnost, hrvatske vlasti nisu uspjele odrediti hrvatske nacionalne ciljeve ni interese, kamoli ih štiti i učiniti da zaživi pravna država kako bi se u njoj moglo živjeti dostojno čovjeka. Uvodeći nas u podaničkom stavu u Europu, pače su se

odnarodile i stale u obranu tuđih mjesta narodnih interesa. Zato smo s pravom zabrinuti za svoju budućnost, tim više što ulaskom u EU gubimo i dio suvereniteta. Ako već sada nazadujemo u društvenom i gospodarskom pogledu, ako je zaustavljen proces demokratizacije čime su ograničena temeljna ljudska prava, kako će nam tek biti kad se drugih bude pitalo o nama?!

Živeći na križištu kultura, vjera i svjetova, gdje nam je Providnost podarila kutak Lijepe naše, othrvali smo se tijekom povijesti različitim burama i olujama te uspjeli očuvati kršćansku vjeru i nacionalni identitet. Oslanjajući se na zagovor presv. Bogorodice, "Odujeticne Najujernije", i prepoznajući u njoj "Početak boljega svijeta", opstali smo. Iako EU danas zapostavlja svoje dubovne korijene, od nas se očekuje da, kao kršćanski narod, sudjelujemo u životu i radu njezinih naroda, promičući ljudske i kršćanske vrijednosti. One su začetnicima EU bile polaznica i odrednica, i u javnom i u privatnom životu. Življenjem tih vrijednosti i njihovom ustrajnom obnovom naša opstojnost u EU ne samo da ima svoje jamstvo nego i budućnost. Računajmo i dalje na Marijin majčinski zagovor i u ruke njezina Sina stavimo svoja nadanja na započetom putu u bolju i pravedniju, europsku i hrvatsku, budućnost.

UREDNIK

Hodočašće Radija Ognjišče

Tradicionalno hodočašće *Radija Ognjišče* Mariji Pomoćnici na Brezje u Sloveniji održano je 23. svibnja. Misno slavlje i procesiju s Gospinom slikom predvodio je nadb. A. Stres. (O)

Posjet svetištu Gospe Bonarske

Papa Franjo posjetit će, vjerojatno u rujnu, svetište Gospe Bonarske u Cagliariju na Sardiniji. Između Buenos Airesa i Cagliarija, naime, odavno postoji veza. U trenutku ustanovljenja Buenos Airesa, grad su htjeli nazvati jedni Grad Presvetoga Trojstva, a drugi Grad Gospe Bonarske. Nakon rasprava zaključili su da se spoje oba imena. Budući da je to bilo dugo, ostalo je samo Bonaria, Buenos Aires, i to u spomen Gospe Bonarske. (RV)

Već 110 godina

Talijanski nacionalni savez za prijevoz putnika u Lurd i u međunarodna svetišta (UNITALSD) proslavio je 110 godina postojanja među patnicima i dragovoljcima, na dugim putovanjima u vlaku... Zahvaljujući bijelim vlakovima, udruge "za život i hodočašće" godišnje preveze oko 12 tisuća nemoćnih i bolesnih u svetišta diljem Italije i svijeta. (Z)

Palotinci darivaju kapelu

Palotinska zajednica članovima Schönstattskeg pokreta dariva za njihovu jubilejsku godinu 2014., za 100. obljetnicu svetišta Schönstatt, hodočasničku kapelu u Vallendaru-Schönstattu. To je zaključila provincijska uprava palotinske zajednice na svojoj sjednici 22. svibnja 2013. u Friedbergu. U dar spada i hodočasničko mjesto kraj kapele. O tome je potpisan i ugovor. (WS)

Kardinal Sandri na Istoku

Kardinal L. Sandri, pročelnik Zbora za Istočne Crkve, 24. svibnja otputovao je na Bliski Istok. U Libanonu je sudjelo-

Umro talijanski mariolog

U Rimu je 2. lipnja ovaj svijet napustio poznati talijanski teolog o. Luigi Gambero, svećenik marist. Njegovim odlaskom maristička zajednica i Papinska međunarodna marijanska akademija izgubile su vrijedna stručnjaka koji se često mogao vidjeti u knjižnici franjevačkog učilišta *Antonianum* sagnut nad knjigama kako pretražuje po njima toliko skriveno blago, vrijedna svjedočanstva svetih, autora i pisaca što su sve rekli i napisali o Majci Isusovoj. Njegova objavljena djela ostala su najbolje svjedočanstvo o tome, a prema jednom od njih i mi smo godinama u rubrici *Otačka zrnca* priredivali tekstove u *Mariji* i, na temelju njih, objavili prošle godine vrijednu knjigu *Marija u ranokršćanskoj literaturi*. I članci u današnjoj rubrici našeg lista *S Marijom kroz povijest* velikim dijelom oslanjaju se na rezultate njegovih istraživanja. Sudjelovao je na brojnim mariološkim kongresima i simpozijima, a prije 30-ak godina posjetio je i Hrvatsku. Upoznao je njezine ljepote te se divio brojnim mjestima kulture i pobožnosti u kojima se našao. (DA)

vao na redanju novih maronitskih biskupa iz Argentine i Australije, a 26. svibnja slavio je misu u međuobrednom svetištu Gospe od Zahleha za mir u Siriji, Libanonu i Bliskom Istoku. (Z)

Vojnici kod Gospe u Lurdu

U francuskom Gospinu svetištu u Lurdu od 24. do 26. svibnja održano je 55. međunarodno vojno hodočašće i 21. hodočašće hrvatske vojske i policije pod geslom *Lurd - vrata vjere*. Među 12 tisuća hodočasnika iz 39 zemalja našlo ih se 700 iz Hrvatske i 45 iz Bosne i Hercegovine, koje su predvodili vojni biskupi J. Jezerinac i T. Vukšić. Misu za hrvatske hodočasnike 23. svibnja pred špiljom ukazanja predvodio je biskup J. Jezerinac, a 24. svibnja u bazilici sv. Krunice biskup T. Vukšić, koji je i 25. svibnja predvodio međunarodnu misu u bazilici Pija X. (KT)

Pokrenut postupak

U Trieru je 28. svibnja pokrenut postupak za proglašenje blaženim svećenika palotinca Franza Reinischa koji je svoj životni put dovršio za vrijeme nacional-socijalističke diktature. Trierski biskup S. Ackermann i ostali koji sudjeluju u postupku položili su zakletvu na Evanđelje i obavili ostale formalnosti koje zahtijeva crkveni zakonik. (SW)

Dijeliti kruh vjere

Pod geslom *Tražimo dijeliti kruh vjere* czestochowska nadbiskupija upriličila je 31. svibnja u svetištu Gospe od Krunice u Myszkówu Mrzyglódu (Poljska) VII. kongres misijskog djetinjstva. Na njemu je sudjelovalo preko tisuću djece i mladih iz različitih skupina koje imaju veze s misijskim djetinjstvom. Sudionici su podijelili svoja iskustva i svjedočanstva s misionarima koji su došli iz Azije i Afrike te su tako upoznali misionarsku problematiku. (Z)

Dan Radija Marije Srbije

U 10. obljetnici Radija Marije Srbije, održan je 8. lipnja dan Radio Marije u svetištu Bunarić kraj Subotice. Za slušatelje, volontere i djelatnike misu zahvalnicu predvodio je nadb. S. Hočevar, a glazbom je pratio VIS *Apostoli Radio Marije*. Nakon mise uslijedio je razgovor i predstavljanje urednika pojedinih emisija, a susret je završio druženjem i agapom. (IKA)

Svijet opijeva Gospu

Već 14. godinu održava se putujući Međunarodni festival kršćanske glazbe pod naslovom *Svijet opijeva Gospu* koji promiče katolička postaja *Radio Kolbe* iz Schia u Italiji. Svrha mu je donijeti na trgove, u kazališta i župe kršćansku poruku glazbom i svjedočanstvom vjere umjetnika koji su svoje umjetničke sposobnosti stavili na raspolaganje za navještaj Radosne vijesti. Zahvaljujući pomoći brojnih suradnika i dragovoljaca *Radija Kolbe* i raspoloživosti umjetnika, dosad je održano 56 koncerata. Ovog puta 12 glazbenih umjetnika pozvano je da predloži vrste glazbe, a u planu je 7 koncerata. Počelo je 8. lipnja u Emiliji, a nastavlja se 22. lipnja, 13. srpnja, 10. kolovoza, 14. rujna, 6. listopada po drugim talijanskim mjestima. (Z)

Misa za Europu

U katedrali Naše Gospe u Strasburgu, 18. lipnja strasburški nadb. J.-P. Gralett predvodi sv. misu u čast zaštitnika Europe sv. Ćirila i Metoda u povodu 1150. obljetnice njihova dolaska i europske kulture u Velikoj Moravskoj. Organiziraju je predstavnici Češke, Slovačke, stalne misije sv. Stolice i strasburške biskupije u suradnji s predstavnicima još nekih zemalja istočne i jugoistočne Europe. (Z)

Hod u nasljedovanju Isusa

I, napokon, Uznesenje nas podsjeća da je Marijin život, kao i život svakog kršćanina, hod u nasljedovanju, nasljedovanju Isusa, hod koji ima veoma točan cilj, već označenu budućnost: konačnu pobjedu nad grijehom i smrću te puno zajedništvo s Bogom, jer - kako kaže Pavao u Poslanici Efežanima - Otac nas "i uskrisi i posadi na nebesima u Kristu Isusu" (Ef 2, 6). To znači da smo s krštenjem temeljno već uskrsnuli i sjedimo na nebesima u Kristu Isusu, ali tjelesno moramo dostignuti koliko je već početo i ostvareno u krštenju. U nama je jedinstvo s Kristom, uskrsnuće, neispunjeno, ali je za Djevicu Mariju ispunjeno, usprkos hodu koji je i Marija morala prijeći. Ona je ušla u puninu jedinstva s Bogom, sa svojim Sinom, te i nas privlači i prati na našem putu.

U Mariji na nebo uznesenoj promatramo, dakle, onu koja je, zbog jedinstvenih zasluga, s dušom i tijelom postala sudionicom konačne Kristove pobjede nad smrću. "Nakon tijeka ovozemaljskog života s dušom i tijelom bila je uznesena u nebesku slavu, i uzvišena od Gospodina kao Kraljica svih stvari, da bude potpunije u skladu sa svojim Sinom, Gospodarom gospodara (usp. Otk 19,16) i pobjednikom nad grijehom i smrću" (*Lumen gentium*, 59), kaže II. vatikanski sabor. U Djevici na nebo Uznesenoj promatramo krunjenje njezi-

ne vjere, onoga hoda u vjeri koji ona pokazuje Crkvi i svakome pojedinom od nas: ona koja je u svakom trenutku slušala Riječ Božju, uznesena je na nebo, tj. prihvaćena je ona sama od Sina, u ono "prebivalište" koje nam je pripremio svojom smrću i uskrsnućem (usp. Iv 14, 2-3).

Ljudski život na zemlji hod je koji traje, postojano, u napetosti borbe između zmaja i žene, između dobra i zla. Takva je ljudska povijest: život je poput putovanja na često uzburkanu moru; Marija je zvijezda koja nas vodi prema Sinu Isusu, suncu granulu iznad tminâ povijesti (usp. Spe salvi, 49), i daruje nam nadu koja nam treba: nadu da možemo pobijediti, da je Bog pobijedio i da smo, po Krštenju, i mi ušli u tu pobjedu. Ne podliježimo u potpunosti: Bog nam pomaže, vodi nas. A ovo je nada: nazočnost Gospodinova u nama, koja postaje vidljiva u Mariji na nebo uznesenoj. U njoj je ostavio "putokaz nade i utjehe tvome putničkom narodu".

Sa sv. Bernardom, mističnim pjevačem Presvete Djevice, ovako je zazovimo: "Molimo te, o blagoslovljena, zbog milosti koju si našla, zbog povlastica koje si zaslužila, zbog Milosrđa koje si rodila, učini da onaj koji se po tebi udostojao postati sudionikom naše bijede i nemoći, zahvaljujući tvojoj molitvi, i nas učini sudionicima svojih milosti, svoga blaženstva i vječne slave, Isus Krist, Sin tvoj, Gospodin naš, koji je nad svim stvarima, Bog blagoslovljen u vijeke vjekova. Amen" (*Sermo 2 de Adventu*, 5: PL 183, 43).

BENEDIKT XVI.

(Iz homilije na blagdan Velike Gospe 2009. u Castel Gandolfu)

Pozdrav Putu

Zdravo, pute u kraljevstvo nebesko: tebe slave anđeli, jer si uzdignuta više od njih, uzišla si o desnu Kralja slave: stojiš kraj njega kao službenica i zagovaraš kao majka, kraljevski sjajna, "u zlatnoj odjeći, odjevena u haljinu zlatom vezenom" (Ps 44, 10-14).

Zdravo, moći ovozemaljskog kraljevstva: "naklonost tvoju traže prvaci naroda" (Ps 44, 13), i svi, kralj i svećenici, predvodnici i jata monaha kao i gomile bez broja učenih i neznalica zazivaju te zaštitnicom.

Neofit REKLUZ (XII.-XIII. st.)

Marijina vjera u čovjeka

Nakon što je Marija doživjela radost proslave svoga Sina te primila snagu Duha Svetoga, njezin život i svjedočanstvo u prvoj Crkvi bili su od iznimne važnosti. Ona je već u sebi nosila sliku, pa i stvarnost, budućeg preobraženja i konačne slave koja se ima očitovati u svakom čovjeku. Ona je već za svoga boravka na zemlji bila nebesko značenje koje se pokazalo Crkvi, kako će to opisati sv. Ivan: *I znamenje veliko pokazalo se na nebu: Žena odjevena suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda* (Otk 12,1).

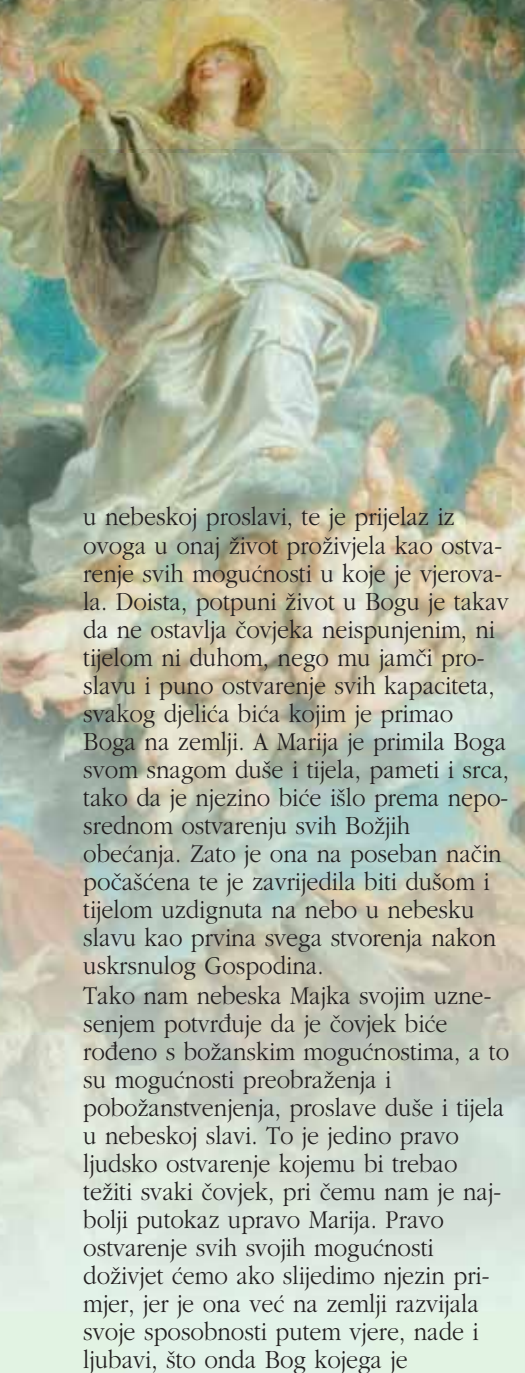
Ona je Crkvi bila nebeski znak sjajniji od sunca i mjeseca i važniji od zvijezda. Upravo time što je bila nebesko značenje, bila je Majka prethodnica koja ide pred svojom djecom putem ostvarenja istine o čovjeku, na kojem će Bog pokazati svoju bezrezervnu svemoć. Ona kao Majka nepogrešivo je dobro poznavala put prema budućem gradu - nebeskom Jeruzalemu koji je majka naša, tj. majka naše vječnosti, jer je i sama nosila u svom krilu odlike njegova neoskrvnjena majčinstva. Za nju koja je vjerno slijedila stope svoga Sina nije bilo nikakve dvojbe kamo i kako hoditi kako bi došla u Sveti Grad.

Iz obilja života koji je primila i punine vjere koju je posjedovala, Marija je već za života bila potpuno suobličena slici svoga Sina, što je bio zalag i njezina

konačnog preobraženja u vječnosti. A jer je on uskrsnuo u tijelu, i ona je vidjela slavu svoga uskrsnuća i proslave tijela snagom mirna i odlučna pouzdanja u Boga. Ostajući trajno i neraskidivo povezana sa svojim uskrsnulim Sinom, nije imala razloga dvojiti o Bogu koji uskrisuje mrtve, nego je puna vjere, nade i ljubavi hodila prema svome konačnom ostvarenju. Zato je i sama vjerovala u stvarnost uskrsnuća tijela, ali ne kao u neku uopćenu daleku mogućnost, nego kao u najpouzdaniju stvarnost koju dotiče kao rukom.

ZA MARIJOM DO VJEČNOSTI

Vjerovati u takvo ostvarenje, značilo je vjerovati u ostvarenje čovjeka koje se događa po Bogu. Za Mariju to je doista značilo da treba biti prava Žena koja može svakog čovjeka učiniti čovjekom - bićem punim božanskog života. Marija je zato vjerovala u velike čovjekove mogućnosti, od kojih je najveća bila upravo ona uskrsnuća i života vječnoga u Bogu. Snagom vjere u Boga i u ljudske mogućnosti znamo da ih je sama u punini ostvarila. Zato je Crkva u svom vjeroispovjednom obrascu formulirala ono što je vidjela da je Marija ostvarila: *Iščekujem uskrsnuće mrtvih i život budućega vijeka*. Marija je svoje dane na zemlji živjela iščekujući upravo budući život koji je postao predmet vjere, pri čemu je doista bila neopisiv uzor. Ako je netko vjerovao u „uskrsnuće tijela i život vječni“, onda je to bila ona kojoj je život bio potpuno posvećen proslavi Boga na zemlji, a koji je jedini proslavljao ljude na nebu vječnom slavom. Ona je zato vjerovala u velike mogućnosti čovjeka i njegova ostvarenja

prihvaćala potpuno na zemlji, nagrađuje i na nebu velikodušnim sebedarjem koje nadilazi mogućnosti našega života.

MAJKA I PRETHODNICA

Zato je Marija naša majka i prethodnica u vjeri, kao što je bila putokaz prvoj Crkvi dok je oblikovala vjeroispovijesne obrasce. I nama može pomoći da i sami ostvarujemo zajedništvo s Gospodinom, čvrsto vjerujući sve ono što nam je on zajamčio, te stoga i za nas prijelaz u puninu života postaje izvjestan i siguran, gotovo neposredan kao što je bio njezin, premda nećemo odmah imati dar prijelaza i duše i tijela u nebesku slavu, nego ćemo iščekivati uskrsnuće tijela o sudnjem danu. Ali ako budemo živjeli iskren i čvrst odnos vjere s uskrsnulim Gospodinom, onda će nas on preobražavati svojom snagom za zemaljskog života, te ćemo steći veliku jasnoću i snagu da možemo s velikim mirom i željom težiti prema budućem ostvarenju. U tome nam Marija može pomoći kao ona koje je ne samo intenzivno bila dotaknuta, nego i potpuno zahvaćena Božjom milosnom snagom, čije je biće bilo preobraženo već za života na zemlji prema svim mjerama vječnosti.

Zato dok razmišljamo o njezinu uznesenju na nebo shvaćamo da je to svetkovina duhovnog mira i žarke ljubavi kojom je ona živjela i posvećivala svoje dane Bogu, kako bi Bog nju mogao proslaviti za svu vječnost. Ona nam daje nadu i potiče našu žed za stvarnim životom na zemlji, koji ne prepušta ništa slučaju ni proizvoljnosti, nego teži potpunu predanju i ostvarenju u Bogu, gdje nas čeka proslava poput Marijine, uskrsnuće tijela i život vječni.

Ivan BODROŽIĆ

Je li svaka vlast od Boga i glas Božji glas naroda?

Ako ste mislili da znate što je referendum, vjerojatno imate krivo. U Hrvatskoj morate pitati o tome one na vlasti. Nije gotovo kad je gotovo, nego kad oni kažu da je gotovo!

ZGODICA O CURIKU

Cijeli je Brač znao je za famoznog Curika iz moga malog mesta - Pražnica. Atroke oni Cervantes! A prozvali su ga "Curik" jer je rado i često upotrebljavao tu riječ koju je naučio dok je bio u austrijskoj vojsci. Bio je nepomirljiv protivnik komunizma, i to nije htio prešućivati. Često je i glasno rogoborio (bruntulao) protiv novog poretka, pa su zadužili doktora Čokrića iz Bola da ga urazumi kako ne bi starog čovjeka morali otpremati u zatvor. Liječnik ga je najprije pokušao obraditi narodnom mudrošću:

- Barba Ivane, kaže se da narod ima onakvu vlast kakvu zaslužuje!
 - Ma ča mi to govorite, šjor dotur, da Van izgubin respekt! Jesmo pogrde, ma opet ne tolike da smo ove zaslužili!"
 - Onda se liječnik utekne Bibliji:
 - Ma Vi ste kršćanin, a i u Svetom pismu piše da je vlast od Boga!"
- Starac je na to ostao zamišljen i nije mu ništa odgovorio, ali nakon nekoliko

dana susretne liječnika pa mu izdaleka dovikne:

- Je, ono stvarno piše u Bibliji, ali na drugen mistu stoji: Jao si ga narodu kad mu djeca i nezallice dođu na vlast! Naravno, to je bilo davno, sredinom "rigidnoga" prošlog stoljeća, i svaka sličnost s ovim našim vremenom može biti samo slučajna i zlonamjerno izmišljena. Onda su na rukovodećim mjestima bili kadrovi iskovani u vatri revolucije, poput onoga hrabroga partizanskog borca koji je bio nepismen, ali mu je, da bi mogao dobiti položaj, dodijeljena diploma "srednje muzičke" jer je prije rata, čuvajući ovce, svirao frulu! Njihovi sinovi, a sad već i unuci, visoko su se obrazovali, pa i glazbeno. Frulu su zamijenili klavijaturama, ali su ipak ostali čvrsto oslonjeni i emotivno navezani na partizansku očinsku baštinu. Zaludno nam se čuditi da oni mogu tepati o par-

tizanskim kapama - "lijepim simbolima ljubavi" i toplo preporučivati da se pomno čuvaju, zaograti strašne komunističke zločine plaštem antifašizma, ponovno zatrpavati zaboravom masovne grobnice u rovovima, jamama i rudarskim oknima, blajburški pokolj opravdavati Jasenovcem...

ŠTO JE ZAPRAVO REFERENDUM?

Davno je rečeno da je referendum vrhovna institucija demokracije, premda se i tada u cijelom svijetu znalo da to može biti, i po svojoj naravi jest, zapravo stvarna diktatura većine nad manjinom. Ali neki su vlastodršci u Hrvatskoj to otkrili tek sada, zapravo onog trenutka kad im je postalo jasno da će udruga "U ime obitelji" brojem prikupljenih potpisa uvelike preskočiti letvicu, ma koliko je god oni puta dodatno podizali. Pa su se u međuvremenu sjetili da je njihova sveta dužnost braniti prava grlate manjine pred diktaturom konzervativne većine. To su oni isti "branitelji manjinskih ljudskih prava" koji su nedavno, u različitim prigodama, riječju i djelom propagirali pravu diktaturu manjine nad većinom. Na primjer, gđa Vesna Pusić koja je u svojoj predizbornoj kampanji najavljivala ukidanje vjeronauka u školi, mada se ogromna većina hrvatskih građana odlučila za nj upisujući svoju djecu na (izborni predmet) školski vjeronauk! I to na "permanentnom referendumu" koji traje već 20 godina, a ne na nekom nazovi "referendumu" za ulazak u Europsku Uniju, za koji su, da bi prošao, mijenjali kriterije i sramotno spuštali letvicu. Naravno, sve uz blagoslov te demokratske Europe. I uopće se zbog toga ne srame ni jedni ni drugi!

A o sramnoj kampanji da i ne govorimo: na jednom su skupu, kojemu je predsjedala upravo ta poznata "demokratska ministrica", mladića koji je počeo govoriti protiv Unije najprije ušutkali, a zatim i fizičkom silom udaljili, pred njezinim očima i, očito, uz njezin pristanak na to "treniranje demokracije". Nakon što je čovjek brutalno izveden iz prostorije, naime, ona je glasno izrekla zadivljujući komentar (navodim po sjećanju): "Evo, i zbog ovakvih mi trebamo što prije u Europsku Uniju!" Valjda tamo više neće biti mogućnosti protivnog mišljenja!

U trenutku kad je utvrđeno i objavljeno da je 750 tisuća hrvatskih građana potpisalo kako žele da se u ustav unese odredba da je brak zajednica žene i muškarca, - gle koje podudarnosti! - upravo tih dana u medijima se reklamira izjava predsjednika Ive Josipovića u Magazinu Jutarnjeg: "Zakonom bih odmah izjednačio tradicionalni i istospolni brak." Uvjeren sam da bi čak i predsjednik SAD-a ostao barem suzdržan neko vrijeme i ne bi, ni u tako velikoj zemlji, gotovo prkosno omalovažio javno izraženo mišljenje 750 tisuća svojih građana! Ali, što je velika Amerika naspram maloj Hrvatskoj! U Hrvatskoj ne vrijedi "Vox populi - vox Dei! - Glas naroda - glas Božji!", u njoj javno mnijenje stvara njezin predsjednik, a zakone donose - ministri.

OSMAN

PJEVANJE PRVO
(početak - 1. i 4. strofa)

Ah, čijem si se zahvalila,
tašta ljudska oholosti?
Sve što više stereš krila,
sve ćeš paka niže pasti!

—
Kolo od sreće uokoli
vrteći se ne pristaje:
tko bi gori, eto je doli,
a tko doli gori ustaje.
—

Parafraza - parodija; možda bi gospodar
Ivan Gundulić danas ovako pjevao:

OSTAN

Ah, kad dadu glas birači,
da li itko može znati
bit izabran - što to znači:
uzdignut se ili pasti?!

Jer pod suncem sve je mijena;
onom tko na visu stoji
predaleko seže sjena
i pada se uvijek boji.

Svaki vladar neka stoga
zna da slava kratko traje;
kažu: svaka vlast od Boga,
ali ne i Božja da je!

Stranačko nam kolo, evo,
vrte ljudi izabrani:
tko bi desno sad je lijevo,
a uvijek na pravoj strani!

Sad o stranci zbori svojoj
da je prava, od svih bolja,
a jučer je, pljujući po njoj,
vik'o da je vragu svoja.

Dok nam oni što valadaju
bit će bolje - stalno zборе,
oni bivši uzvraćaju:
može biti samo gore!

Bože, kuda brod naš plovi
Torpediran i bez rata?
Hrvatsku nam blagoslovi
i čuvaj je - od Hrvata!

Stanko JERČIĆ

250 - "MARIJA" 7-8-9/2013.

Marijino zelje

Chrysanthemum majus

**Marijino zelje ili vratić (kalo-
per), zelje sv. Marije ili plabtica
Majke Božje (lat. *Chrysanthemum majus*, Chr. balsamit ili
Tanacetum balsamita) trajnica
je, vrlo visoka (150 cm) i veoma
razgranana. Listovi su joj cjelo-
viti ili lirasti i pokriveni gustim
kratkim dlakama. Ima bijele
jezičaste cvjetove.**

**Biljka miriše na matičnjak
(*Melissa officinalis*), pa se
mnogo upotrebljavala u medici-
ni, posebno u kupkama. Naizgled
nije baš lijepa, ali ugodna mirisa
podsjeća na bl. Djevicu, koja je
uvijek stajala u sjeni svoga Sina,
upućujući tiho i brižljivo na
njega: "Što god vam rekne,
učinite!" (Iv 2,5)**

Mario CRVENKA

Odakle naslov?

Odakle Majci Božjoj Remetskoj naslov *Advocata Croatiae Fidelissima Mater sanctissima Virgo Remetensis*?

Od pamtivjeka crkva svetišta posvećena je Uznesenju Blažene Djevice Marije. Naslov svetišta glasi: "SANCTA MARIA REMETENSIS"; tako nalazimo u knjigama: Lovro Grisogono, SI, "Mundus Marianus", II., *Maria speculum mundi coelestis*, Beč, 1712., Andria Eggerer, *OSSPE, "Pharmacopaea coelestis seu Maria Remetensis"*, Graz, 1672. Prema spomenutoj Eggererovoj knjizi, svetište od tada nosi podnaslov "Ljekarna nebeska". Nailazimo i na naslov "Marija pustinjska", prema "Marija Remetska" jer ime Remete označuje redovničku pustinju. Cjelokupni naslov "*Advocata Croatiae Fidelissima Mater sanctissima Virgo Remetensis*" ubilježen je u bakrorezu pronađenom u nadbiskupskom arhivu na Kaptolu prigodom "Kulturno historijske izložbe grada Zagreba" o tisućljetnici Hrvatskoga kraljevstva. Bakrorez je izrađen oko 1650. godine. To je vrijeme obnove remetskog svetišta i samostana. Vrhovni poglavar Reda, Borković, u obnovi Reda nakon osmanlijskih strahota jako računa s pomoću i zagovorom Majke Božje Remetske. Mnoge su pobjede izvojevane pod njezinom zaštitom. Ondašnja Hrvatska je to cijenila. Stoga je i dodijeljen taj jedincati naslov Majci Božjoj u Remetama. Hrvatski sabor, kojemu je kasnije biskup Borković bio banskim namjesnikom, odobrio je taj naslov kad je

uveden i obvezatan post uoči svetkovine Bezgrešnog začeca BDM, a sv. Josip je proglašen zaštitnikom hrvatskoga naroda. August Šenoa u djelu "Zlatarovo zlato" bilježi da je svaka zagrebačka kuća imala sliku Majke Božje Remetske.

Više od ovoga za sada ne znam. A o tisućljetnici Hrvatskoga kraljevstva bila je živa zgoda da zaživi i ovaj marijanski, remetski, hrvatski naslov. Čuvajmo ga i budimo ponosni na njega. Govorite o tome svojoj djeci.

Vjenceslav MIHETEC

(*Advocata Croatiae*, 50/2013., str. 29)

Filip iz Harvenga o Mističnoj Zaručnici

Čini se kao da su se pisci srednjovjekovlja natjecali tko će ljepše govoriti o Majci Isusovoj, tko će bolje prikazati njezinu ulogu i tko će zanosnije opjevati ljepotu njezina duha, pronaći biblijske motive s kojima usporediti onu koju je Bog izabrao da bude majkom njegovu Sinu. U tom se odlikovao i Filip iz Harvenga, važan predstavnik cvjetnog razdoblja duhovnog stvaralaštva XII. stoljeća. I on se nadahnjuje na starozavjetnim tekstovima pri izradbi bogoslovnih postavki o bl. Djevici Mariji.

OSKUDNI PODACI

O Filipovu životu podaci su veoma oskudni. Zna se da je rođen početkom XII. st. u Harvengu (današnja Belgija) i da potječe iz siromašne obitelji. Pohađa crkvene škole u Cambrai, posvećuje se proučavanju Sv. pisma i klasične književnosti. Učenik je i sljedbenik sv. Noberta, začetnika premonstrantskih kanonika, koji ga šalje na studijsko usavršavanje u Pariz. Imenovan je opatom samostana Bonne-Esperance (Dobre nade), gdje se morao braniti protiv lažnih optužbi koje dopriješe do Bernarda iz Clairvauxa. Budući da su one bile neutemeljene, vraća se u svoju opatiju od koje stvara kulturno središte i kojoj je predsjedao sve do svoje smrti 1183.

U bogoslovlju i duhovnosti svoga vremena Filip ostavlja svijetli trag. Ističe se poznavanjem misli i djela sv. Augustina kojega slijedi u alegorijskom tumačenju svetopisamskih stranica. Najpoznatije mu je djelo tumač *Pjesme nad pjesmama* u kojem dolazi do izražaja njegovo dobro poznavanje Sv. pisma i nauka svetih otaca, bogoslovska sigurnost i monaška umjerenost. Slijedeći Ruperta iz Deutza, Filip tumači *Pjesmu nad pjesmama* isključivo u marijanskom ključu.

ZARUČNIK I ZARUČNICA

Filip drži da je Marija izvanredna osoba, zamilovana Božjom milošću i dobrotom, sveta i bez ikakva nedostataka. Bog je učinio da bude dostojna majka njegovu Sinu. Njezin je duh posve slobodan, tako da je mogla postati mjesto Božjeg

utjelovljenja, hram njegove prisutnosti među ljudima. Na liniji *Pjesme nad pjesmama* Marijina ljepota nutarnja je i izvanjska, ljepota duha koja se proteže na ljepotu tijela. A i sam Krist je želio izabrati majku lijepu i plemenitu tijelom i dušom. Otajstvo utjelovljenja Filip uspoređuje s jedinstvom zaručnika i zaručnice iz *Pjesme nad pjesmama*. U Majčinu krilu Krist je slavio predivno zaručništvo poput onoga opisana u *Pjesmi nad pjesmama*.

„(Marija) nije samo majka ona koja nježno grli Sina, nego i zaručnica koja grli svoga zaručnika. Obadvoje se raduju tom zagrljaju.“

U viteškom rječniku svoga vremena Filip izražava osjećaje duboka duhovnog jedinstva i međusobne pripadnosti između Isusa i Marije. Riječ je ne samo o tjelesnom nego i o duhovnom prihvaćanju na liniji Augustinove misli. Marija je Isusa začela najprije u duhu, a tek onda u tijelu. Na dramaturški način Filip prikazuje razgovor između Vječnog Logosa i djevičanske majke koji izražavaju svoje osjećaje. Marija je tamo gdje je njezin Sin, ne samo u duhu nego i u tijelu. Tu je na neki način uključena misao o Marijinu uznesenju u nebesku slavu, o njezinu životu kod Boga i s Bogom. Iako Sv. pismo o tome šuti, vjerski osjećaj je siguran u vjeri i ispovijedanju te istine. Iz svoga blaženog stanja Marija nastavlja svoje majčinsko poslanje koje se sastoji u tome da upućuje vjernike svome božanskom Sinu.

MARIJA I CRKVA

Marija je prisutna ne samo u Isusovu životu nego i u počecima mlade Crkve, upravo u trenutku njezina nastanka. Njoj

Filip pripisuje izvanrednu ulogu u apostolskom zboru, kojem je predsjedala.

„Znak je vlasti predsjedati stadu. Apostolima je bila povjerena šutnja dok je Djeвица predsjedala, kako bi im mogla dati naloge i kao majka brinuti se za sve. Oni su trebali biti poslušni majci kako je to ustvrdio evanđelist.“

Marijina prednost pred apostolima proizlazi iz njezine uloge kao majke, koja se proteže na sve vjernike, kao što tvrdi naš auktor:

„Dok vas na neki način radam, činim da izidete iz tame neznanja, dok vas zanosom i naporom vodim k svjetlu istine, dok vas s ljubaznom skrbi odgajam u savršenijim pravilima života, što drugo činim ako ne kao majka da budete u skladu s mojim ponašanjem? Uostalom, svakom od vas Zaručnik je rekao ‘Evo ti majke’ (Iv 19,27).“

Filipovo pozivanje na tekst iz Evanđelja po Ivanu pokazuje njegovu nakanu da tipološki tumači evanđeoski ulomak koji je temelj Marijina duhovnog majčinstva. Ona je neka vrst spojnice u mističnom tijelu Kristovu, spona koja ujedinjuje glavu s tijelom. Sjedinjuje one koji su odijeljeni i okuplja ih u zajedništvu. Poput kćeri Sionske, skuplja raspršenu djecu Božju. Po Mariji nam je došao Otkupitelj, jednako tako po njoj vjernik može biti spašen i dospjeti u nebo. Upravo u otajstvu spasenja Filip prepoznaje Marijinu važnu ulogu. *„Zbog toga je Zaručnica s pravom nazvana posrednica svih.“* Bog je izabrao bl. Djevicu Mariju da po njoj spasi one koje je baštinjena smrt prisilila na osudu. Po njezinu sudjelovanju, Krist je tajnama svoga tijela izveo otkupljenje ljudskoga roda.

dar-ko

Uznesenje - predokus uskrsnuća

Razlažući ulogu bl. Djevice Marije u otajstvu Krista i Crkve, Katekizam posebno ističe njezino uznesenje u nebesku slavu, ali ni to ne promatra izdvojeno od ostalih kršćana. Tako u br. 966. ponavlja riječi dogmatske konstitucije o Crkvi: „*Bezgrešna Djevica, sačuvana čista od svake ljage istočnoga grijeha, ispunivši tijekom zemaljskog života, bila je dušom i tijelom uznesena u nebesku slavu, i od Gospodina uzvišena kao kraljica svemira, da bude što sličnija svojem Sinu, gospodaru i pobjedniku nad grijehom i smrću.*“ Potom prosljeđuje: „*Uznesenje bl. Djevice posebno je sudioništvo u uskrsnuću njezina Sina i anticipacija uskrsnuća drugih kršćana*“ (Svjetlo narodâ, 59).

POČETAK I SLIKA BUDUĆE SLAVE

Katekizam posebno naglašava da je Marijina proslava nakon završetka ovozemaljskog života „posebno sudioništvo u uskrsnuću njezina Sina i anticipacija uskrsnuća drugih kršćana“. Važno je za sadržaj naše vjere i prakticiranje pobožnosti uočiti da je vrhunac Marijine proslave povezan s nama i početak Marijina sveopćeg materinstva svih vjernika. Isus je pripremao svoju majku za tu službu od početka svoga djelovanja. Marija je morala izići iz okvira ljudskih pravila i sazrijevati u vjeri uza sve poteškoće s kojima se susreće svaki vjernik. U početku ni ona ni Josip „*nisu*

razumjeli riječi koje im reče“. Osobito je morao biti bolan prijelaz (pasha) od stvarnosti tjelesnog materinstva na svijest duhovnog rađanja odozgo. Ispunjavajući Božju volju u potpunosti, Isus je želio da ljubav njegove majke ne ostane u okvirima naravne ljubavi prema „*plodu utrobe svoje*“, nego da u njemu prepoznata i prihvati Sina Božjega koji „*mora boraviti u kući oca svojega*“.

MAJKA I VJERNICA

Isus je dobro znao da se prorok teško prima tamo gdje vlada zakon rodbinstva i susjedstva. Čudio se nevjeri svojih rodaka i susjeda te „*ondje ne učini mnogo čudesa zbog njihove nevjere*“ (Mt 13, 58). Oni su ga gledali samo *tjelesnim očima* i u okvirima poznanstva od djetinjstva. Pokretala ih je jedino znatiželja i očekivanje da učini čudesne znakove kao i u drugim krajevima. Isus je s gorčinom u srcu zaključio: „*Nije prorok u časti u svom zavičaju i među rodbinom i u svom domu*“ (Mk 6,4; Mt 13,57).

Od takva uskogrudna i tjelesna stava Isus je htio osloboditi svoju majku i učiniti je pravom učenicom i dubokom vjernicom. Želio je da se i ona rodi odozgo i postane članica zajednice onih „*koji su rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne nego od Boga*“ (Iv 1,13). To je Crkva koja će nastaviti Kristovo djelo do svršetka svijeta i u kojoj će Marija imati počasno mjesto, ali kao vjernica koja je povjerovala Bogu.

Taj bolan proces razdvajanja tjelesnog materinstva od duhovne uloge u zajednici *rođenih od Boga*, što će dosegnuti vrhunac kad dođe *njegov čas*, prisutan je u vremenu njegova javnog djelovanja, a naznačen i u događaju u Hramu gdje je kao dvanaestogodišnjak radije boravio

i raspravljao s učiteljima Zakona nego bezbrižno čavrljao s rodbinom i znancima na povratku iz Jeruzalema.

Odgovor ženi iz puka koja je pohvalila *utrobu koja ga je nosila i prsi koje je sisao* proširio je na sve koji slušaju Božju riječ i opslužuju je. I Marija je uključena u te „blaženije“, ali ne zbog toga što ga je rodila nego jer je *povjerovala da će se ispuniti što joj je rečeno od Gospodina*.

Isusovo čudo u Kani Galilejskoj očituje isti proces. Marija mu pristupa sa sigurnošću da će je poslušati kao sin majku, a njegov odgovor je neočekivan i hladan: „*Ženo, što ja imam s tobom. Još nije došao moj čas*“ (Iv 2,4). Zasiurno su te riječi iznenadile Mariju, ali ona je sačuvala uvjerenje da će joj se molba uslišati.

Koliko god mi ublažavali trpkost Isusova odgovora, on se ne može izbjeći. Ali prizor i riječi što su tom prigodom rečene, skrivaju značajnu pouku zbog koje su evanđelisti to i zabilježili. Isus je svjesno zapostavio naravne veze što su ga povezivale s majkom, kao da je želio reći: „*Ti sada, ukoliko si moja zemaljska majka, ne dolaziš u obzir, ti nemaš nikakva utjecaja na mene ni na moje djelovanje*“ (P. Gechter).

Sinoptici bilježe zanimljiv događaj koji potvrđuje to što smo rekli. Dok je naučavao u Kafarnaumu, bio je toliko zau-

zet da nije imao vremena ni za jelo (Mk 3, 20). Marija mu je došla pomoći. Zbog mnoštva nije mogla ući u kuću, pa su mu prenijeli poruku: „*Majka tvoja i braća tvoja stoje vani i traže te*“ (Mk 3, 32). Uslijedio je neočekivan odgovor, ali u stilu već navedenih: „*Tko je majka moja i braća moja? I zaokruži pogledom one koji su sjedili oko njega u krugu i kaže im: Evo majke moje, evo braće moje! Tko god vrši volju Božju, on mi je brat i sestra i majka*“ (Mk 3, 33-35).

PUTOKAZ SIGURNE NADE

U katekizamskom navodu da je Marijino uznesenje *anticipacija uskrsnuća drugih kršćana*, nalazimo uzrok da je ta svetkovina osobito prirasla srcu vjernicima koji u tome gledaju i svoju konačnu proslavu. Tu vjeru i nadu ispovjedili su i oci na II. vatikanskom saboru (LG 68; SC 103). Zbog toga ne čudi da su za svetkovinu Uznesenja predviđena i dva misna obrasca: Misa bdjenja 14. kolovoza navečer i Danja misa 15. kolovoza.

Za vjeru konačne proslave treba učvrstiti sidro našeg nadanja i na tome temeljiti vjernički optimizam. Živeći u pluralističkom svijetu skloni smo pomisliti kako ovim svijetom, i nama skupa s njime, vladaju sile moći, novca, sofisticirana oružja i beskrupuloznih medija. Čini nam se da u tako grubu svijetu redovito stradavaju samo maleni i neznatni, a napreduju oholice i bahati. A mi vjernici, zajedno s Marijom, slavimo Boga koji *uzdiže neznatne i ponižne, a snizuje oholice umišljene*.

Na našu utjehu, neće usrećiti svijet bogataši koji bezosjećajno zgrću novce i imanja na štetu drugih, nego oni koji se velikodušno žrtvuju i pomažu drugima.

Marko BABIĆ

Odakle zastava Europske Unije?

Nakon potpisivanja njemačko-francuskog ugovora o ujedinjavanju industrije ugljena i čelika 9. svibnja 1950., nastala je zamisao o stvaranju ujedinjenih europskih država, a 25. ožujka 1957. potpisan je Rimski ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice. Kad je 1. srpnja 1967. stupio na snagu Sporazum o udruživanju različitih djelatnosti, počeo se koristiti naziv Europska zajednica, a Europska Unija formalno je osnovana 7. veljače 1992. u Maastrichtu. Republika Hrvatska od 1. srpnja 2013. njezina je 28. članica. Tim povodom prisjetimo se kako je došlo do zastave ujedinjene Europe.

PRIJEDLOZI ZA NOVU ZASTAVU

Već od prvih pregovora oko ujedinjenja Europe tražilo se rješenje za europsku zastavu. Europsko vijeće predlagalo je bijelu podlogu s velikim slovom E zelene boje i trima zlatnim zvjezdicama na njoj. Među ostalim, bilo je i prijedloga da se poveže osam olimpijskih prstenova srebrne boje, a predstavnici skandinavskih zemalja nudili su križ okružen zvjezdama. Nakon svih prijedloga, raspisan je 18. kolovoza 1950. za natječaj, na koji je pristiglo preko 200 prijedloga. Zastava je konačno definirana pravokutna oblika, veličine u omjeru 3:2, a ukrašena je krunom od 12 zlatnih zvijezda na plavoj podlozi.

ŠIMBOL ŽENE IZ APOKALIPSE

Na blagdan Bezgrešnoga Začeca, 8. prosinca 1955., Vijeće Europe prihvatilo je rješenje da europska zastava bude 12 zlatnih zvijezda na plavoj pozadini. Kako je do toga došlo, naknadno se nagadalo, ali nikad nije službeno objavljeno. Nakon objave, proširila se vijest da je prihvaćen nacrt francuskog umjetnika Arsènea Heitza. U razgovoru za časopis *Lourdes*, on je g. 2004. izjavio da je nadahnuće za europsku zastavu našao u marijanskoj ikonografiji koja Gospu prikazuje sa zlatnom krunom: „I znamenje veliko pokazalo se na nebu: žena odjevena suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda“ (Otk 12,1). Tako je kruna od 12 zvijezda žene iz Otkrivenja postala zastavom europskih naroda. Nakon Gospinih ukazanja 27. studenog 1830., sv. Katarina Labouré (1806.-1876.) preporučila je čudotvornu Gospinu medaljicu, na kojoj je i kruna

od 12 zvijezda. Takvu medaljicu imala je na sebi i lurdiska vidjelica sv. Bernardica Soubirous (1844.-1879.) kad joj se 11. veljače 1859. ukazala Gospa, a takvu medaljicu nosio je i A. Heitz. Zanimljivo je da je predsjednik vijeća za europsku zastavu - belgijski Židov Paul Michel Gabriel Lévy odobrio upravo njegov prijedlog. Kao predsjednik žirija, Lévy je, naime, u tom simbolu vidio ideju saveza između Židova i kršćana. Žena iz Otkrivenja, kao Kći sionska, izravna je poveznica između Staroga i Novoga zavjeta, između 12 sinova Jakovljevih, odnosno 12 plemena Izraelovih, s 12 Isusovih apostola.

DIVERSITAS IN UNITATE

Bez obzira na broj članica, na zastavi Europske Unije ostaje 12 zlatnih zvijezda na plavoj pozadini kao znak savršene punine i zajedništva. Kao što 12 zvijezda tvori savršen krug, tako i europske države, ujedinjene, tvore jedinstvo iz kojega proizlazi zajedništvo među narodima. Stoga slogan Europske Unije - *Diversitas in unitate* - označuje ujedinjenost europskih naroda i država u nastojanju da očuvaju mir i postignu blagostanje, tako da različite kulture, tradicije i jezici postanu zajedničko naslijeđe. Oci Europske Unije - njemački političar i praktični katolik Konrad Adenauer (1876.-1967.), talijanski političar i sluga Božji Alcide De Gasperi (1881.-1954.) i francuski političar i sluga Božji Robert Schuman (1886.-1963.), vođeni kršćanskim učenjem i smatrajući da je Europa kći kršćanske Majke, vodili su računa o društvenom i humanističkom idealu koji počiva na kršćanskim korijenima.

IMPERIUM MARIANUM

Iako Lisabonski ustav, potpisan 10. srpnja 2003., ne spominje da Europa počiva na kršćanskim temeljima, izravno je odao počast Gospi kad je, potvrđujući svoje simbole, odlučio da na zastavi Europske Unije bude 12 zlatnih zvijezda na plavoj pozadini. Toliko je to simbolična pojava da je nije mogao zanijekati ni „veliki Zmaj plamene boje“ (Otk 13, 3). Plava boja i kruna od 12 zvijezda dolaze iz marijanske pobožnosti, a zvijezde su zapisane u Knjizi Otkrivenja. Tajanstvena žena s krunom je - Gospa, a boje i simbol, plavo nebo i 12 zvijezda, preuzete su iz kršćanske umjetnosti. Obistinilo se ono što je papa Pio XII., u pozivu na ujedinjenje europskih nacija, 3. ožujka 1953. izrekao kad je Gospu nazvao "Majkom svih naroda". A milanski nadb. Giovanni Montini, kasniji papa Pavao VI., u prigodi blagoslova Gospina kipa na planini Serenissima, naglasio je da je "Naša draga Gospa, Vladarica Europe".

Da je ideja ujedinjenja europskih naroda - kršćanska, potvrdili su i hrvatski biskupi 22. ožujka 2010., u prigodi pregovora između Republike Hrvatske i Europske Unije. Bez obzira je li simbol Europske Unije likovna slučajnost ili plod kršćanske ideje, gledajući europsku zastavu, Gospini miljenici mogu, s ponosom, zapjevati pjesmu žene iz Apokalipse: "Odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom" (Lk 1,48). Nakon što je Gospina kruna ujedinila europske narode, možemo zaključiti da je Europska Unija, znak Neba, jer je u korijenu - *Imperium Marianum* - Marijino Kraljevstvo.

Ante Branko PERIŠA

Znamo li koristiti vrijeme?

Pred nama je vruće ljeto. Neki imaju vremena na pretek i ne znaju što će od sebe i od njega. Za druge je ljeto prigoda da što bolje iskoriste vrijeme za neki posao, zaradu od koje će živjeti čitavu godinu. Za obiteljske ljude divna je prigoda da neopterećeni školskim brigama vrijeme provedu što kvalitetnije sa svojom djecom i obitelji. Neopterećeni sugestijama prepustimo se plavoj pučini, maestralu i kroz ove retke pokušajmo razmišljati o vremenu...

VRIJEME JE DAR

Kod Boga je jedan dan kao tisuću godina i tisuću godina kao jedan dan, ne zato što vrijeme nije važno, nego stoga što je vrlo dragocjeno i svaki je njegov trenutak prilika da se nešto dogodi. Ponekad jednostavno proleti za razliku od odbrojanja dugih sati... I vrijeme nam je darovano da ga iskoristimo, da u njemu nešto uradimo, da ugradimo u nj dio sebe i svoga života, da ga s nekim provedemo, sami sa sobom ili s Gospodinom. Kao i prema darovima, poželjno se tako odnositi i prema vremenu. Zahvaljivati za darovano vrijeme i darivati svoje vrijeme potrebnima.

NEMAM VREMENA

To je možda jedan od najčešće izricanih izraza vezanih uz vrijeme. Što znači imati ili nemati vremena? Gdje se pohra-

njuje, odnosno gdje se čuva vrijeme? Dragocjenosti se čuvaju u sigurnosnom sefu ili po škrinjama, novac na banci... Kažu da je vrijeme novac. Ako je tako, može li se ono položiti na čuvanje na koju banku onda kad ga imamo na pretek, pa da ga s nje dignemo s kamatama i upotrijebimo kad ga ne budemo imali? Imamo li mi vrijeme ili vrijeme ima nas? Vrijeme u kojem živimo ima mene, tebe, njega, nas, njih... Međutim, imamo li mi njega? Koristimo li ga i znamo li ga iskoristiti? Ako sadašnje vrijeme dobro iskoristimo, onda će nas imati i buduće vrijeme koje će nas spominjati i u kojem će živjeti plodovi našeg rada kao i naše ljubavi i dobrote. Na žalost, i one zločeste ima i sadašnje i buduće vrijeme, na štetu pojedinaca i društva.

SVE U SVOJE VRIJEME

Mladost je lijepo i za neke bezbrižno razdoblje u kojem je važno znati kako najbolje utrošiti svoje vrijeme. Ono je kao njiva pred sjetvom i pred izborom sjemenja. Kako i čime zasijati? Dobar urod ovisi o nizu činitelja, i o sijaču i o sjemenu, a Bog je onaj koji daje da rod plodom urodi. Tako je i s vremenom pa je važno znati kako ga valjano iskoristiti ne samo u mladosti nego u svakom razdoblju života. Razlučiti kako najbolje i u što uložiti vrijeme da ono urodi plodom. Gdje ti je bila mladost, pitat će te starost. Svatko će od nas podnijeti svoj račun Bogu, on će to naplatiti, kako i koliko - to samo on zna. Postoje neki neisplaćeni računi za koje se jednostavno kaže: "Bog plati!" Sad je za života vrijeme da se odlučimo hoćemo li mi plaćati račune Bogu ili raditi bez računice i računa, pa neka on plati i naplati kako zna. I koliko

nam treba. Vrijeme je Božje i svi su računi njegovi. Neke račune ipak moramo platiti svojom mukom, svojim trudom i novcem.

OSMISLITI SVOJE VRIJEME

Vrijeme koje trošim i dajem Bogu, nema cijene ni računa. To su one minute koje vrijede tisuću godina. Naše slabosti koje priznajemo Bogu i koje nam se ponekad čine kao robovanje i ulica bez kraja, to

su one tisuće godina koje nikako da prođu. Kako bi naše minute bile kao godine, poželjno ih je osmisлити dušom i srcem - jednom riječju - *ljubavljju* koja na pomisao uvijek živi. Pohranjivati je u srcu i trajno odgovarati na Božje pozive: na dar vjere odgovarati povjerenjem. Nužno je pronaći vrijeme za Boga, za prepuštanje njemu, za razgovor s njime, za molitvu, za ljubav koju ćemo iskazati njemu, sebi i svojim najbližima. Vrijeme darovano Bogu zapravo je najbolje vrijeme koje smo upotrijebili za sebe i za svoju izgradnju. Treba zato znati procijeniti tko je vrijedan mene i moga vremena, tko me je u mojoj obitelji najpotrebniji i koga ja najviše trebam, tko mi je od drugih najpotrebniji i kome ja mogu najbolje doći...

MARIJA I NJEZINO VRIJEME

U prigodi Anđelova navješćaja, Marija u Nazaretu nije rekla Bogu: Nije mi to bilo u planu, sad mi je na pameti nešto drugo, imam ja svoju računicu, ne mogu pristati na to što od mene tražiš, to mi je zasad nemoguće... Na Božji poziv Marija nije odgađala. Nakon što je zastala i zrelo razmislila, odgovorila je povjerenjem i predala mu čitavu sebe i svoje vrijeme, velikodušno mu se stavila u službu. U školi života učimo i mi od Marije! Nećemo naći bolje Isusove učenice od nje. Ako nju zaista ljubimo, onda ćemo je ne samo moliti i njoj u čast obavljati različite pobožne vježbe nego ćemo je nasljedovati čitavim svojim bićem. Dajmo, stoga, Bogu sebe i za njega nadimo vremena, kako bi u našem životu klica vjere prokljicala te izrasla u veliko stablo ljubavi i rodila obilnim plodovima života za vječnost.

Danijela DE MICHELI VITTURI

Je li bl. Djeвица Marija uzne

Kako je ovozemaljski životni put završila Majka Gospodinova, o tome Sveto pismo ništa ne govori, a za to nema ni otačkih svjedočanstava iz prvih stoljeća kršćanstva. Apokrifnim spisima bio je to povod da razviju pretpostavke koje su stavile u pitanje smrt Majke Isusove i predložile njezin prijelaz iz ovozemaljskog života bez smrti. Ako je smrt posljedica grijeha, a Marija je bila oslobođena od grijeha iskonskoga i osobnog, onda je izuzeta i od smrti?

OD NAZNAKA DO PRAVORIJEKA

Nakon razmišljanja o tajni trojednog Boga, bogoslovski pogled, počevši od Efeškog sabora (431.), usmjerava se prema tajni Majke Isusove i tako prema završetku njezina ovozemaljskog života. Za nju je taj trenutak bio u isto vrijeme ulazak u novi život, kao i za svakoga drugog kršćanina. Dogmu o Marijinu uznesenju treba tumačiti imajući u vidu i ostale vjerske istine o Majci Gospodinovoj, posebno pak njezino bogomajčinstvo. Ona nalazi svoje korijene u liturgijskim slavljinama i bogoslovnim razmišljanjima kao i u vjerskom osjećaju naroda Božjega.

Prve naznake o Marijinu uznesenju nalazimo u spisima sv. Efrema Sirkog (+373.), a prvi o njemu izričito govori Epifanije Salaminski (+403.). Već od 7. st. u bogoslužju se slavilo Marijino uznesenje na nebo, a vjersku istinu o tome od 10. st. naučavala je većina bogoslovaca. Nju je 1. studenoga 1950. papa Pio XII. proglasio dogmom. To je učinio nakon

što je pismom g. 1946. zatražio mišljenje svih biskupa, na što su oni odgovorili da smatraju kako je vjerska istina o Marijinu uznesenju sadržana već u crkvenoj predaji i drže za vjernike korisnim da se ona proglasi dogmom.

NEBO ILI NEBESKA SLAVA?

Dogmatska definicija o Marijinu uznesenju ne govori o *nebu* kao nekom mjestu, nego radije upotrebljava riječi *nebeska slava*, što bi bio nov način postojanja koji mi nazivamo nebeskom proslavom. U Svetom pismu, naime, pojam neba označava prebivalište Božje, Boga koji je neizmjeran i nedostiživ, ali nebo nije neki prostor u koji bi se odlazilo, nego zapravo Bog sam, onaj koji nas prihvaća i spašava. Po svom uznesenju u nebesku slavu, Marija je tako konačno proslavljena u Bogu i s Bogom. I svojim tijelom i svojom dušom, čime je izraženo da je i ljudsko tijelo predodređeno za slavu. Majka Gospodinova dosegla je time puninu spasenja. Boga je susrela konačno i zauvijek. Izrazom *uznesena* želi se reći da je Marijino uznesenje Božje djelo. U nebesku slavu, naime, Majka Isusova nije uzišla sama svojom moću, nego ju je Bog pridružio svojoj slavi. Nije dopustio da njezino neokaljano tijelo istrune u grobu. Na Marijinu primjeru vidi se kako Bog ne napušta čovjeka koji mu se potpuno dariva u vjeri. Već među crkvenim ocima neki su držali da Marija nije umrla, pa bi i bez smrti dušom i tijelom bila uznesena u nebesku slavu. Iako se pravorijek o uznesenju ne izjašnjava o pitanju Marijine smrti, Crkva je uvijek držala da je ona svoj ovozemaljski životni put završila prirodnom smrću. Ako je Isus, koji je Sin Božji i sin čovječji prošao kroz vrata smrti, bilo je dostojno i

pravedno da i Marija podnese tajnu smrti. Njezina smrt potvrđuje da je i ona trebala otkupitelja, da je imala smrtno ljudsko tijelo.

ŽIVOT NAKON SMRTI

Prijelaz Majke Gospodinove iz ovozemaljskog života u Božji svijet zapravo je primjena Isusova uskrsnuća, Spasiteljev konačni dar ljudima koji će "preobraziti ovo naše smrtno tijelo i suobličiti ga tijelu svome slavnemu" (Fil 3, 21). Marijina proslava potvrđuje da Isusovo uskrsnuće predstavlja početak Božjih spasiteljskih zahvata na svima koji vrše volju Božju, slušaju njegovu riječ i opslužuju je. Ono što očekujemo za svoje pokojne i za sebe, Majka Isusova već je postigla. Bog je na neki način u njoj pretekao uskrsnuće, koje očekuju svi koji vjeruju u Krista. Dogma o Marijinu uznesenju podsjeća nas tako na prekogrobni život: ono što bl. Djevica već proživljava u slavi, to Kristovu Crkvu čeka. Kao što se po svojoj vjeri, ljubavi i poslušnosti sjedinjuje s Isusom u njegovu djelu spasenja, tako se, nakon dovršetka svoga života na zemlji, Marija s njime sjedinjuje i u slavi kao prvi plod njegove otkupiteljske smrti i uskrsnuća. U nebesku slavu uznesena je čitavim svojim bićem i već postigla ono što je zajamčeno svim članovima Crkve na kraju vremena. Marija je tako "slika i početak Crkve kakva ima biti u budućnosti" (*Svjeto narodâ*, 68), znak nade i zalag proslave čitave Crkve kao zajednice i svakog otkupljenika napose.

Petar LUBINA

Svetišta su vrela milosti

Ljetni mjeseci prigoda su za tjelesni i duševni odmor. A gdje dušu odmoriti, izliječiti i ispuniti ako ne na nepresušnim vrelima božanske milosti?! Nisu li to na poseban način marijanska svetišta?! Ljeto je i te kako prikladno za hodočašća. O tome razgovaramo s *gđom Marijom Marceковиć*.

- Rođena sam u Slavanskom Kobašu. U mojoj 9. godini ostale smo ja i sestra bez roditelja, pa su nas uzeli baka i mamin brat. Godinu kasnije umro je ujak, a ubrzo i baka. Ujninom dobrotom ostale smo u njezinoj obitelji. Odrastala sam tako u vjerničkoj sredini, gdje su molitva i sakramentalni život bili sveti-nja. Blizina prošteništa Gospe Kloštarske i redoviti pohodi njemu, osobito o blagdanu Velike Gospe, prirasli su mi srcu. Kako sam rano ostala bez majke, svim bićem prionula sam uz Gospu, koja mi postade oaza duši. U 18. godini s Đurom sam zasnovala brak, u kojem smo dobili sina i kćer.

- *Udajom opet dodoste Gospi?!*

- Da. Živeći u župi Gospe Brze pomoći u Slavanskom Brodu i u blizini njezina svetišta, njezina sam svagdanja hodočašnica. Pod njezinim sam stalnim okriljem, zamjenjuje mi majku. I u najmanjoj potrebi njoj se utječem. S njome dijelim svoje radosti i žalosti. Nosim i njezino ime, što me raduje i dodatno obvezuje da je slijedim u dobroti, ljubavi, poniznosti i žrtvi. Ona mi je prava utjeha i pomoć. Rođenjem u svibnju baštinim

dar slaveći imendan na blagdan Marije Pomoćnice.

- *Kada ste počeli češće hodočastiti?*

- Kao uredska službenica odgovorno sam obavljala svoj posao, a i obveze u obitelji vezivale su me za kuću. Ali kad su obveze postale manje i djeca se razišla, štedjela sam da bih sebi mogla priuštiti ići na koje hodočašće. Sve sam više išla sa župom, ali i s obitelji.

- *Gdje ste sve bili?*

- U Mariji Bistrici, Aljmašu, Ilači, na Trsat, u Sinju, Ludbregu, Remetama, Vepricu, Šumanovcima, Sarajevu, Kondžilu, Međugorju... A prvo veliko hodočašće bilo je ono zahvalno papi Ivanu Pavlu II. u Rim, pa u Madrid, Taize, Paray-le-Monial, Lurd, Asiz, Padovu, Bresciu, Poljsku - Krakow, Wadowice, Czestochowa...

- *Koja su Vam hodočašća najdraža i najdojmljivija?*

- Sva su mi draga, ali mi je Lurd nešto posebno, doživljeno i proživljeno. To se nikakvim riječima ne da opisati, to se mora doživjeti. Ondje kao da je samo nebo sišlo na zemlju! Ona svetost, tišina, tisuće ljudi, divne tri crkve, postaje križnog puta... Kad sam se treći put vraćala iz Lurda, suputnicima sam rekla: „Sad znate zašto sam treći put hodočastila u Lurd!“ Tko god dođe u Lurd, više ne može biti isti! Boravak u njemu toliko čovjeka promijeni, da shvati pravu svrhu svoga života. Mnoge stvari za koje misli da su bitne, više uopće nisu.

Važno je samo ono što je u njegovoj nutrini, u njegovoj vjeri. Još bih izdvojila Krakov i svetište Milosrdnog Isusa te grad Srca Isusova Paray-le-Monial, kapele Isusova ukazanja sv. M. Margareti Alacoque. To je osobito dojmljivo.

- *Koji je motiv Vaših hodočašća? Ima li plodova?*

- Naš je život veliko hodočašće, pa ako se odluči i taj svagdanji ritam našeg hoda usmjeriti drukčijim putem koji iziskuje žrtava i odricanja a za dobro duše, za izgradnju i potvrdu vjere, ima svoje opravdanje. Gospino svetište imam ja nadomak kuće i u nj mogu doći kad god zaželim, ali hod i molitva u zajedništvu vjernika imaju svoju posebnu snagu, osobito na poznatijim vrelima Gospinih milosti. Jednostavno sam osjećala žarku potrebu ići na taj izvor i zahvaliti za obraćenja dragih osoba, osobito za izbjavljenje sina Željka koji se našao u životnoj opasnosti. Tà, kako ne bih odvojila vrijeme i novac za to Gospino veliko djelo kojim je spasila njegov život?! Prodala sam i djelić imanja na selu kako bih omogućila sinu i snahi hodočašće u Lurd u znak zahvalnosti za sinovo ozdravljenje.

- *Neki kažu da su hodočašća vjerski turizam. Što Vi mislite?*

- Za mene je hodočašće svojevrsna duhovna obnova, vrijeme za poniranje u samu sebe i u svoje osjećaje, kako bih što više prionula uz Boga i Gospu te postala još bolja prema bližnjima. Mene ne zanimaju trgovine, ni hrana u restoranima. Ja idem moliti, prepustiti se Bogu, njega susresti.

- *Potičete li na to i druge?*

- Rado! Kad bih imala novaca, platila bih autobus onima koji žele ići u Lurd a ne mogu platiti, da dožive snažno oduševljenje i velike Božje milosti. Gledajući moje slike s hodočašća, jedna poznanica koja nije prakticirala vjeru poslala je u Lurd. Otada se njezin odnos prema Bogu potpuno promijenio. Čak je postala i članica Franjevačkoga svjetovnog reda. Zato bih poručila indiferentnima prema hodočašćima, da razmisle, odvažte se i krenu. Jedino se u molitvi i zajedništvu može shvatiti hodočašće. Kad se osjeti zanos, snaga molitve koja jednostavno nosi, čovjek postaje protočan za Božje djelovanje.

- *Predmolite dio krunice u crkvi. Koliko Vam to znači?*

- Puno! Zajednička me molitva krunice ispunja. Ponekad mi u srcu jednostavno teče kao rijeka Gava. Gledam da mi bez krunice ne prođe dan. Namijenim je najčešće za nerođene, za duhovno-moralnu obnovu hrvatskoga naroda, za duše u čistilištu... Sad imam više vremena, pa ga mogu posvetiti i Bogu i drugima, a tako i samoj sebi. To je oslonac mojoj vjeri i znak zahvalnosti za sva primljena dobra.

Nedjeljka ANDRIĆ-NOVINC

Slabo bez minice

Čitav dan obilazimo trgovine. Prevrćemo na tone odjeće, odabiremo, trpamo u naručje, donosimo u kabinu, ona se presvlači, proba, proba, proba... Meni se svijet okreće, jedva se održavam na nogama. Skupljam posljednje atome snage, susprežem se, čekam premještajući se s noge na nogu da se ne srušim. U sebi molim: Daj da nešto odabere, mada mi se grči želudac od toga škarta, tih krpica sumnjive kakvoće koje se raspadnu poslije prvog pranja. U sebi se spominjem kako sam kupovala odjeću naših proizvođača, koja još uvijek ima ljepotu i sjaj.

Iz romantike me prenuo Romeo kojega smo ostavili u prizmелju s pivom, dok mi udarnički prevrćemo hrpe odjeće:

- Jeste li više?!

- Tek smo na pola puta! Strpi se!

- Strpljiv sam ja, ali ne znam što ću sa sobom. Popio sam toliko piva da mi je dovoljno za čitav tjedan. Želim kući!

- Još pet minuta!

- Znam ja koliko je vaših pet minuta!

Pričekat ću još samo pet minuta. Ako se ne pojavite, odoh ja sam. Vi se mislite kako ćete kući.

Vrijeme je isteklo. Grabi što ti može stati u naručje, ionako je rasprodaja, sve je jeftino. Trči na blagajnu, plaćaj, blažene kartice, ne cvile ni da si u minusu ni da nemaš. S njima uvijek imaš, stalno si bogat... Dok ja plaćam, Mala viče:

- Brzo, koliko je pametan, još će nas ostaviti.

Stižemo na vrijeme. Romeo nas mjeri. Stoji malo u krivo.

- Je li što ostalo za vama?! Odakle novac?! Tko će to sve platiti? Natrpale ste se kao da je sve besplatno! Izgubite pamet kad dođete u trgovinu. Ja to ne razumijem.

Ne razumijem, čovječe, ni ja tebe, mislim u sebi dok zbrajam minuse.

Umijeće će biti preživjeti do kraja mjeseca, ali što mogu!? Glavno da je ona sretna, sve sam učinila da njezin prvi izlazak u taj čuveni klub prođe kako treba. Kad je počelo odijevanje i spremanje za izlazak, nastao je pravi šou. "Ovo neću", "Ovo mi ne stoji", "Ovo ne valja", "Ovo je grozno, vidi me kakva sam"... Od svega što smo kupili - ništa, ama baš ništa joj se nije svidjelo. Na kraju je sva u suzama zaključila kako joj ništa ne pristaje i kako će odjenuti ono u čemu ide svaki dan, to su jeans hlače i majica jer se u tome dobro osjeća i u tome je prava. Nisam joj spomenula zbog čega me mučila s kupovanjem, dapače pomogla sam joj da se našminka neupadljivo, prihvatljivo njezinim godinama. Neću spomenuti kako je to počelo, od toga kako ja ništa ne znam, kako pojma nemam o šminkanju. Tek kad se sama zamazala pa sve morala skinuti, jer je bilo zaista grozno, dopustila je da se ja okušam na njezinu crvenu i podbuhlu licu. Na kraju je zaključila:

- Dosta mi je svega, nikamo mi se ne ide! Nisam zadovoljna sama sa sobom. Svuci ću se i otići u postelju.

Ali kako su učestali pozivi prijateljica s kojima je ovaj izlazak dogovarala dani-ma, hrabro je zakoračila u noć. Srce mi se steglo. Romeo je ispalio pravo u moj mozak:

- Ti si kraće pameti od nje što je šalješ. Tko je vidio izlaziti u ovo doba noći?! Bio bi red da je u postelji, da spava, a ne da se vani skitari! Ona je još dijete, maloljetnica.

- Je li pitala, može li ići?! - paljba je došla s moje strane. Rafali bi potrajali do danas, da nas dobri anđeo nije posjeo na divan i gurnuo nam krunicu u ruke. Razmatrajući o pojedinim otajstvima i moleći zazivali smo dragu Gospu, da bude s našim djetetom i mladima u njezinu društvu, od svakog zla i nevolje da ih čuva i brani.

- Zašto zvoni kad ima ključ!? - oboje smo iskočili iz postelje. Stajala je kao pokisla koka. Onda briznula u plač:

- Nisam bila dovoljno lijepa da bih ušla!
- jecala je.

Trebalo je pola noći dok sam shvatila što govori. Prevedeno na razumljiv govor, to je značilo da nije bila dovoljno gola da bi ušla na zabavu. Odjevene poput nje, ne da moraju platiti kartu, nego uopće ne puštaju unutra.

- Što je bilo s prijama?

- One u minicama, u cipelama s potpeticama i torbom šminke pustili su besplatno, još su im obećali i piće, a nas su nekoliko vratili!

I tako ćemo mi postati "zemlja mira, blagostanja i sreće", kako to mnogi sanjare!? Romeo mi se smiješi u brk:

- Hvala ti, Gospodine, što si je na vrijeme vratio kući i na taj je način čuvaš od zla. Draga Gospe, čula si moje molitve i vapaje, i dalje je štiti! Sad mogu mirno zaspati.

- Zahvaljujem Bogu i ljubim zrnca svete krunice koju držim u ruci. Ovog puta sve je prošlo kao da se mene pitalo, ali idućega... - ?

R. T.

Uznesenje

Stale su zvijezde!

Sunce je uzdrhtalo!

Jer njihovim stazama

proći će

Kraljica Svemira!

Mila KAVELJ

Uzor majka i odgojiteljica

Imena roditelja bl. Djevice Marije Sveto pismo i ne spominje, a kamoli da iz njega možemo doznati kakve pojedino-sti o njihovu životu i radu. Bez obzira na to, oni su zacijelo jedan od najpopu-larnijih i najdražih bračnih parova kršćanskome vjerničkom puku. Predaja ih imenuje kao Anu i Joakima, a blag-dan im slavimo 26. srpnja.

PRVA SVJEDOČANSTVA

Prva pisana svjedočanstva o njima potje-ču iz sredine 2. st., iz *Protoevandelja Jakovljeva* koje nazivaju još i *Rođenje Marijino*. Od njega je na Zapadu nastalo *Pseudo-Matejevo Evandelje* ili *Evandelje Djetinjstva* (vjerojatno iz 6. st.). To je apokrifni spis na grčkom jeziku, u koje-mu je, polaze i od izvještaja o Isusovu rođenju i djetinjstvu, ispriповijedana povijest njegova djeda i bake. U središtu je Marija, njezino čudesno rođenje, nje-zina služba u hramu, udaja za Josipa, udovca, koji štiti njezino djevičanstvo dok na putu u Betlehem na svijet u nekoj špilji nije došao Isus. Iako spis nema neke povijesne pozadine, vrijedno je svjedočanstvo o pobožnosti prema Gospi tijekom 2. st., a imao je silan utje-caj na pučku pobožnost, na životopise svetaca i umjetnost.

Svećenik Joakim i žena mu Ana nisu imali potomstva, što se u židovstvu držalo velikom sramotom. Svejedno, oni se nisu prestali nadati i na tu naka-nu moliti. Na kraju, Otac nebeski usliša

Gospine posestrime

Bile su tako mudre
te žene Dalmatinskog krša
stamene
radale brojnu djecu
rukama svojim niti života tkale
gorkom životu slatki okus davale

krasnoga lika
Gospine posestrime
Gospina slika

brinule se o lozi
i žitu koliko ga ima
hoće li biti dosta za gladna usta
nosile nejačad na krilu
nemoćne i stare napuštale nisu
s bremenom teškim na leđima i na glavama
kad su posrtale i padale
Marijina dizala ih ruka

i kad bi dušu ispuštale iz umorna tijela
Mariju bi zazivala njihova već ukočena ruka
Danica BARTULOVIĆ

vapaje svojih vjernih i preko svoga anđela svakom napose navijesti rođenje djeteta, kćerke Marije. U već poodmakloj dobi za rađanje, majka Ana donije na svijet kćerkiću kojoj Otac nebeski udijeli najveću čast, sreću i milost, da postane majkom Spasitelja ljudskog roda.

UZVIŠENA ULOGA

Uz ime majke Gospodina našega, hrvatski katolički ženski svijet veoma se rado kiti imenom njezine majke - Ana, Anka, Ankica, Anica, Anita... Usmena predaja govori o njoj zanosno od najstarijih vremena, a tako i o njezinu mužu sv. Joakimu. "Premda iz Evandolja tek usput naslućujemo postojanje sv. Ane i sv. Joakima - roditelja Blažene Djevice Marije - oni su zacijelo jedan od najpopularnijih bračnih parova u kršćanskoj tradiciji" (A. Škrobonja).

Međutim, Evandjelje spominje pobožnu i vjernu staricu Anu, koju nazivlje proročicom. Ona je ispunjena radošću što je sreća obećanog i dugo očekivanog Spasitelja Isusa, Marijina Sina. Stoga o njemu tako zanosno svakom pripovijeda. U njoj bi se mogao najbolje zrcaliti lik Gospine majke, sv. Ane. Ona je izvoran i simpatičan lik, koji po svojoj ulozi i poruci naliči na vjerne betlehemske pastire. Ona je zapravo predstavnik i simbol svih naših čestitih i bogobojaznih baka i majki, koje upravo karizmatički znaju i umiju našim malenima ucijepiti u srce ljubav i povjerenje prema Isusu i njegovoj majci bl. Djevici Mariji.

Kad likovni umjetnici slikaju sv. Anu, redovito je prikazuju kao pognutu časnu staricu naborana čela, koja drži svitak pergamene na kojoj je ispisan Zakon

Gospodnji. Odmotava ga i pokazuje umiljatoj djevojčici Mariji koja ga svojim nevinim očima pažljivo promatra, upravo upija riječi s njega i sluša objašnjenja svoje brižne majke o pojedinim zapovijedima. Ta slika izvrsno naglašava uzvišenu ulogu kršćanske majke i žene. Slikari nam njome žele naglasiti prevažnu ulogu naših roditelja, učitelja i svih odgojitelja, osobito majki. Najveća je njihova zadaća brižno odgojiti svoju djecu "u strahu Božjem i u stidu ljudskom", kako su to naglašavali naši stari, u poštovanju i ljubavi prema Ocu nebeskom i braći ljudskoj...

OGLEDALO ODGOJITELJA

Malena kći Anina sjajno je i vjerno ogledalo u kojem se mogu ogledati i u koje se mogu ugledati svi naši odgojitelji i učitelji, posebno očevi i majke. Pogotovo naše kršćanske žene i majke. Njihova je prvotna i najsvetija dužnost, poput svete Ane, brižljivo i radosno odgajati svoje mlade, dragi porod srca svoga, prvenstveno iz ljubavi prema Bogu i svojim bližnjima, dragoj ljudskoj braći. Majka je duša i časno središte naših obitelji, najbolja i najodgovornija učiteljica i odgojiteljica svoje djece. Nepro-cjenjiva je sreća čitave obitelji dobra i pobožna, savjesna i odgovorna, čestita i vjerna majka. Sretne li obitelji koja uživa milosni dar da je ima! Takvu je imala Marija, Majka Isusa Otkupitelja našega i naša nebeska Majka - sveta Bogorodica Marija.

*Svi jaku ženu poštuju
u koje srce muško je,
glasovita zbog svetosti
svim svjetlom ona slavno sja.*
(Himan)

Rozario ŠUTRIN

Pravda i pravednost ili odgoj u ljubavi i milosrđu, u vjeri i nadi

Što je pravedno za jednoga, drugome može nanijeti nepravdu.

Što je istina? Ona je, doduše samo jedna, potpuna i jasna pa smo ipak svjedoci da se pojavljuje u više različitih oblika naglasavanja i navijanja na temu. U toj se pomutnji i galami često i neistina provlači pod takozvanu “znanstvenu istinu”. Što je ljubav? Može li se i treba li o njoj zboriti izlizanim i potrošenim, praznim frazama, ili je samo doživjeti, osjećati, živjeti i dijeliti je s drugima kako bi se neprestano obnavljala i umnožavala pružajući uvijek novu priliku životu? Što je život? “Znanstveno”, ili zapravo!? A što je tek životno bogatstvo?! Da je Bogom ispunjen čovjek bogat u svome životu, kazuje sama riječ: bogatstvo, jer potječe od Boga. I to je istina, to je put i tu je život.

Iz bučno zvučne i na velika zvona svečano najavljivane fraze “nove pravednosti” u našem društvu, koja se temelji na “znanstvenim osnovama”, ali bez Boga, proizišle su brojne nepravde i nevolje, koje su ojadile, osiromašile i zgazile naš umorni i napačeni narod, osakaćen ratovima, ropstvom i nemilosrdnom otimačinom te uništenjem svih materijalnih i nematerijalnih dobara od strane vladajućih elita. Stoga je vjerniku lako uočiti da je pravednost samo u

Boga, a druga i drukčija “nova pravednost” ne postoji. Bog je Istina i Ljubav, iz njega izvire Život u pravednosti, a njegovo je i milosrđe. Tko je Bogom ispunjen, živi bogatim životom jer posjeduje sve što je Božje. A vjera i povjerenje u Božju snagu i moć stvoritelja svega vidljivoga i nevidljivoga, je milost s visina, koja pruža čvrst oslonac u životu te malog čovjeka spašava i podiže kad je najteže, u raznim životnim okolnostima i problemima, koje mu nameće “nova pravednost”, a sve u ime demokracije i ljudskih prava.

Težeći za pravdom i pravednošću pod svaku cijenu i ne birajući sredstva, sigurno ću pogriješiti nanoseći nekome novu nepravdu. Naprotiv, težeći za opraštanjem u ljubavi i milosrđem, ne mogu nikako pogriješiti: “I otpusti nam duge naše kako i mi otpuštamo dužnicima našim.” Na taj način svaki put dajem novu priliku i sebi i “dužniku” na obostrano zadovoljstvo. Može li biti pravedno, dobro i spasonosno: “oko za oko, zub za zub!” i što očekuješ od onoga koga stjeraš na rub očaja? Gdje je teško, možeš još nadodati tereta da bude teže, ili ga barem olakšati, ako ne potpuno otkloniti?! Nadređeni snosi dvostruku odgovornost u odnosu na podređenog. U tom slučaju na mjesto pravde i pravednosti dolazi bezuvjetna ljubav i milosrđe.

I sad mi odzvanja u mislima Isusova prisposoba o nesretnomu rasipnom sinu i milosrdnom ocu. Imao otac dva sina, jedan marljiv, pošten, štedljiv, uzoran, izvrstan, drugi tvrdoglav, sebeljubiv, problematičan, loš, rasipan, neposlušan... Taj je zatražio i pokupio svoje nasljedstvo te pobjegao što dalje od kuće u slobodu da uživa dok je mlad i da mu nitko ne “soli pamet”. Ubrzo je svu imovinu uništio te se gol i

bos, gladan i posramljen vraća kući, ocu. A kamo bi? Otac ga grli, ljubi i priprema "feštu" jer vratio mu se sin za kojeg je mislio da je zauvijek izgubljen i zbog kojega se žalostio. Sad mu je srce na mjestu.

Mnogi se i dandanas ne mogu pomiriti s činjenicom "nepravde" u toj priči, koja je nanesena onomu vrijednu "dobru" sinu. Neki bi tjerali pravdu na čistac do konca pa što "košta da košta".

Postoje pisana i nepisana pravila, zakoni, zapovijedi i običaji, moralne i etičke norme koje usmjeravaju ponašanje ljudi i uređuju odnose među njima. No, ako ne uredimo odnos s vrhovnim Zakonodavcem, uzalud nam sva pravna regulativa.

Postoji odgoj obiteljski i školski, postoji vjeronauk. Tako i ja s punom

odgovornošću stojim pred Učiteljskim vijećem kao razrednica, a preda mnoom hrpa propisa, prijedloga i pedagoških mjera... Predlažem uzorno vladanje za sve svoje učenike i učenice. Neki od njih bili su zaista potpuno uzorni, a neki svojim povremenim ispadima i nestašlucima znali su se ogriješiti o pravila ponašanja. Ako sve izjednačim, hoću li biti nepravedna prema onima koji su se cijelo vrijeme trudili da se ne ogriješe o pravila i ostanu zasluženo uzorni? Ni mi odrasli nismo baš uvijek, svagdje i u svakoj prilici u svemu bespriječni i uzorni, a daleko smo od idealnih. Oni sada odlaze u život. Dajući im novu priliku i podršku na tom putu u novoj sredini, opraštam im dječje nestašluke. Mi postajemo dio njihovih uspomena, a možda poneki od nas i njihovi životni uzori. Na rastanku sve im je oprošteno kao što su oni oprostili nama, ako smo ih korili s ljubavlju, i to je onaj krasni svečani trenutak radosti i ponosa. Sa završne svečanosti podjela svjedodžbi novoj generaciji osmaša, još mi odzvanjaju u ušima, u pameti, u srcu i u duši mudri stihovi jedne drage čakavske pjesme: „Na svitu je dite moje, judi i judi, a ti meni vajk' (uvijek) čovik budi". Ostaje nam nada da će tako biti jer ispraćamo ih s ljubavlju. Povjeravam ih Isusu, prvom i najvećem Učitelju svih vremena, i Mariji, prvoj i najvećoj odgojiteljici, nositeljici i čuvarici života.

Zato buket raskošnih crvenih ruža što odišu mirisom ljubavi i radošću mladosti, polažem pred Gospin lik u znak zahvalnosti i priznanja naše djece i roditelja za naš trud, strpljivost, povjerenje i nadasve za ljubav koja sve oprašta i nada se samo dobru, na kraju njihova osnovnoškolskog odgoja i obrazovanja.

Vinka TOKIĆ BUROLO

Mladi - da svjedoče za Isusa danas

U srpnju se u Rio de Janeiru u Brazilu održava 28. Svjetski dan mladih, na kojemu će sudjelovati i mladi katolici iz naše Domovine. Iz prigodne poruke Benedikta XVI. za taj događaj iskoristili smo neke misli i uobličili ih kako biste ih mogli iskoristiti kao kratke uvode u radosna otaštava krunice, da bi taj susret urodio što obilatijim plodom i svi naši mladi uzrasli u vjeri, mudrosti i dobroti.

1. NAVJEŠTENJE GOSPODINOVO

"Ne boj se, Marijo, jer si našla milost kod Boga. Evo 'ti ćeš začeti i roditi Sina' komu ćeš nadjenuti ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Previšnjega... On će vladati kućom Jakovljevom do vijeka. I kraljevstvo njegovo neće imati suršetka."

(Lk 1, 30-33)

Mnogi se mladi ozbiljno pitaju je li život nešto dobro i teško im je pronaći svoj put. Brojni se pitaju što mogu učiniti u današnjem svijetu koji je suočen sa silnim nevoljama. Svjetlo vjere prosvjetljuje tu tamu. Ona pomaže shvatiti da svaki život ima neprocjenjivu vrijednost, jer je plod Božje ljubavi. Bog ljubi sve, čak i one koji su otpali od vjere ili ne mare za njega. Strpljiv je i čeka.

Da naši mladi shvate kako Bog računa i na njih, šalje ih navješćivati Radosnu vijest, poziva ih da s oduševljenjem izgrađuju svijet bolji od sadašnjega, jer će se s njime spasiti ili nestati.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

2. POHOĐENJE ELIZABETI

Marija se žurno zaputi u planinski kraj prema jednom gradu Judinu. Ude u kuću Zabarijinu i pozdravi Elizabetu. Čim Elizabeta ču Marijin pozdrav, zaigra dijete u njezinoj utrobi.

(Lk 1, 39-41)

Isus je poslao učenike donijeti drugima Radosnu vijest spasenja, a ona je jedna osoba: Isus Krist. Kad ga susretnem, kada otkrijem koliko me Bog ljubio i spasio, u meni se rada ne samo želja nego potreba da pomognem drugima da ga upoznaju. Evangelizacija uvijek započinje susretom s Isusom: onaj koji mu se približio i iskusio njegovu ljubav, želi odmah s drugima dijeliti ljepotu toga susreta i radost koja se rađa iz tog prijateljstva.

Neka naši mladi puste da ih vodi snaga Božje ljubavi, da ta ljubav pobijedi u njima težnju da se zatvore u svoj svijet, probleme i navike - nek podu drugima i pokažu im put k Bogu.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

3. ISUSOVO ROĐENJE

Dok su tu bili, njoj dode vrijeme da rodi. I rodi sina svoga, prvorođenca, te ga povije u pelenice i položi u jaslje, jer u gostionici nije bilo mjesta za njih.

(Lk 2, 6-7)

Krist je poslao svoje učenike da svjedoče njegovu spasensku prisutnost svim narodima, jer Bog u svojoj preobilnoj ljubavi želi da se svi spase i nitko ne propadne. Svojom žrtvom ljubavi na križu, Isus je otvorio put svakom čovjeku da može upoznati Boga i ući u zajedništvo ljubavi s njim... A mnogi mladi izgubili su smisao života. Neki još nisu primili osobno evanđelje, drugi, pak, žive kao da Bog ne postoji...

Da naši mladi dopuste da ih zahvati Kristova ljubav, kako bi i sami bili oruđe neizmjerne ljubavi, tako da ona dopre do svih, osobito do onih koji su "daleko" od Boga.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

4. PRIKAZANJE ISUSA U HRAMU

Kad je prošlo i vrijeme njihova čišćenja, prema Mojsijevu zakonu, donesoše ga u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu, kako je pisano u Zakonu Gospodnjem: "Svako muško prvorođenče neka se posveti Gospodinu!"

(Lk 2, 22-23)

Naviještanje Radosne vijesti nije naša inicijativa i ne ovisi prije svega o našim talentima, nego je povjerljiv i poslušan odgovor na Božji poziv. Stoga se ne temelji na našoj, nego na Božjoj snazi. Autentična evangelizacija rađa se uvijek iz molitve i na nju se oslanja: moramo najprije sami razgovarati s Bogom da bismo mogli drugima govoriti o Bogu.

Da temelj poslanja naših mladih budu molitva i sakramenti, kako bi ih Krist osposobio da i sami budu potpuno vjerni njegovoj riječi te ga vjerno i odvažno svjedoče u današnjem svijetu.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

5. NAŠAŠĆE ISUSA U HRAMU

Nakon tri dana nađu Isusa u bramu gdje sjedi među učiteljima, sluša ih i postavlja im pitanja. Svi koji su ga slušali divili su se njegovu umu i odgovorima.

(Lk 2, 46-47)

Kada naviješate evanđelje i sami raste-te jer se sve dublje ukorjenjujete u Krista i postajete zreli kršćani. Misijska zauzetost je bitan vidik vjere. Ne možemo biti pravi vjernici ako druge oko sebe ne evangeliziramo primjerom svoga života. Navještaj evanđelja mora biti plod radosti što ste susreli Krista i u njemu pronašli stijenu na kojoj ćete graditi svoj život.

Da mladi dobro poznaju ono u što vjeruju i tako nađu svoje jedinstvo s Gospodinom, kako bi to mogli naviještati i drugima te tako izgrađivati same sebe, rasti i sazrijevati u čovječstvu.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

KAJO

Zauvijek u nebu proslavljena

Naš hrvatski narod posebno je pobožan bl. Djevici Mariji i najvećma je štuje kao Veliku Gospu ili u tajni njezina Uznesenja u nebesku slavu. Poznato je da je i Dioklecijanov mauzolej, tj. grobnica u kojoj je car želio biti pokopan, pretvoren u crkvu posvećenu Mariji na nebo Uznesenoj. To je današnja splitska prvostolnica. Za blagdan Velike Gospe slijeva se mnoštvo hodočasnika u brojna marijanska svetišta, i ne samo diljem Lijepa naše. Danima pred blagdan hrlu narod Božji iz južnih hrvatskih krajeva, kao i iz susjedne Bosne i Hercegovine prema Sinju. Pješače danju i noću, i to brojni bosni, moleći krunicu za krunicom, dok ih prate zvijezde, podrhtavajući od radosti. Kao studentica, i ja sam, dobro se sjećam, s majkom, stupala u hodočasničkoj povorci, noću, radosna i sretna, i zatim, po dolasku u svetište, na koljenima obilazila oko Gospina oltara, uvjerena u njezinu majčinsku dobrotu i ljubav. A bilo je to vrijeme II. svjetskog rata, kad nam je trebala njezina posebna pomoć, jednako kao što nam je i sad potrebna. Nauk je Crkve da je Marija "na kraju svojega zemaljskog života, Bezgrešna Majka Božja bila prihvaćena tijelom i dušom u nebesku slavu". Tu dogmu proglasio je 1. studenoga 1950. papa

Pio XII. U njoj tvrdi: da ona koja bijaše očuvana od svakoga grijeha, i istočnoga, koja je u svome nepovredivu djevičanstvu nosila Tijelo Kristovo, nije mogla biti ostavljena smrti i truleži groba. Nakon što je imala udjela u Kristovoj smrti, morala je imati udjela i u njegovu uskrsnuću. To je zahtijevala sama svetost Božja. Njegova uzvišenost. Njegov vječni izlazak od Oca - da mu Majka ne bude podložna truleži groba. - To je sav kršćanski narod vjerovao i časno štovao.

Toliko je zanosnih pjesama i himna ispjevano u čast Djevici u nebesku slavu Uznesenoj. Sv. Venancije Fortunat (+oko g. 600.) tako joj zanosno kliče:

Ti si divan svijećnjak koji sadrži svjetiljku Riječi, koje je oblik isklesan onaj Umjetnik koji stoji iznad zvijezda. Ti si očaravajuća ljepota koja resi sveti Jeruzalem, posuda stavljena ispred brama u čast Božju. Ti nadvisuješ vrata sionska svojim zasljepljujućim sjajem i, zahvaljujući zaslugama svoje vjere, postavljena si kao ponosan pupoljak prijestolja. Ti isijavaš svjetlo iz lica; rasiplješ zrake iz čela; činiš da se dostojanstveno valja svjetlo sa svojim blistajućim očima.

Ogledalo nebesko, plemenita kuća Svemogućega, ti si savršen odraz njegova bića.

(In laudem sanctae Mariae, PL 88, 276-284)

Molimo i mi svoju Majku, Mariju u nebesku slavu Uznesenu, da i nama dušu uzdigne k nebeskim obitavalištima, u sjaj Trojstvenoga Boga!

s. Marija OD PRESV. SRCA

Od svetišta do svetišta

Od stolnoga grada Nina
Do Bistrice i Letnice,
Od Voćina do Solina,
Svud prisutna Zavijetnice!

Od Trsata do Aljmaša,
Od Stenjeveca do Remeta,
Ti si ista, svugdje naša,
Majko draga, Majko sveta!

Sve od ramske Gospe Sinjske
Do Olova i Kondžila
Pa do Gospe Dragotinske,
Ti si naša Mati mila!

Od Ilace do Tekije,
Međugorja i Visovca
Pa do kninske Biskupije,
Ti si naša Odvjetnica!

Od osječke Gospe Judske
I svetišta Pleternice
Do vepricke Gospe Lurdske,
Sveprisutna Zaštitnica!

Zdravko ŠILIĆ

Adio, s Gospom!

Blagdan je Presv. Srca Isusova. Ujedno prvi petak, 7. lipnja. Nakon što sam izišao iz ispovjedaonice, vratarica mi pruža karticu s podacima: "Ana Vrček, umrla 7. lipnja 2013." Kaže da je zvala neka gospoda i ostavila za me poruku.

- Kud prije ode?

- E, Bog najbolje zna kad će koga pozvati! - veli s. Vinka.

Teta Ana godinama se javljala u "Mariji" kratkim crticama iz života. Objavljivane su upravo na ovome mjestu. Bile su iz svagdanjega života, veoma žive, zanimljive i poučne. Mnogi su ih zato rado čitali i njima se oduševljavali.

Domalo stiže i pošta. Među pošiljkama vidi se i jedna oveća oklopnica. Zna se, od tete Ane! Ovog puta - otvorena! Neobično. Izvlačim njezino pismo, poslano 5. lipnja, i čitam:

"Majko moje mladosti, Majko moje starosti, vodiš nas Isusu!" Sad sam shvatila u svojoj starosti tu istinu...

Danas sam loše. Bila sam na hitnoj. Opet me ubvatio grč u prsima. Kaže liječnik da mi je srce zdravo. I pluća isto. Što je onda? To najbolje zna naša Gospa! Ona je prava medicinarika. Zato neću više nikamo ići! Da me nije potjerao sin, ne bih ni na bitnu išla! Čekali smo tri i pol sata, pa opet isto.

Adio, uzdravlje s mojom Gospom!!!

Bile su to riječi iz posljednjeg pisma naše tete Ane! Zahvaljujem joj za svaku riječ koju je napisala i njome naše čitatelje hrabrila za život te poticla na dobro. Neka je Nebeska Majka, koju je čitavim svojim bićem ljubila, doprati do rajskih vrata!

UREDNIK

Gradimo zajedno

Sisačka biskupija pokrenula je akciju *Gradimo zajedno crkvu u Gori* da potakne vjernike da pomognu gradnju u Domovinskom ratu srušene župne crkve Uznesenja Marijina u Gori, budućega biskupijskog svetišta i središta marijanskog štovanja. (IKA)

HMI dobio mrežnu stranicu

Na <http://h-mi.org> Hrvatski mariološki institut Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu ima svoju mrežnu stranicu. Na njoj se mogu naći osnovne informacije o HMI, o aktualnim zbivanjima i održavanju domaćih i međunarodnih simpozija. (GK)

Nastupili župni zborovi

Nakon misnog slavlja, koje je predvodio nuncij L. Pezzuto, 20. svibnja u mostarskoj prvostolnici nastupilo je 16 zborova iz Hercegovine s pjesmom. (GK)

Sve na slavu Božju

Pod tim geslom u Splitu su 22. svibnja predstavljene zbirke pjesama, makete vojnih zrakovlja te slike župnika Gospe od Zdravlja fra A. Udovičića, koje su od g. 2005. do 2013. bile izlagane na samostalnim izložbama u Zadru, Splitu, Zagrebu i Gornjoj Stubici. (KJ)

Dekanatske misije

U Gospinu parku u Stenjevcu, biskup M. Gorski predvodio je 25. svibnja misno slavlje kojim su završene pučke misije kustošijanskog dekanata, održane u župi Uznesenja Marijina u Stenjevcu, koje je pet dana vodio T. Ivančić. (GK)

Staza Gospi Sinjskoj

Alpinist Stipe Božić u Sinju je 22. svibnja predstavio projekt *Staza Gospe Sinjske*, za pješake i bicikliste koja će prolaziti rutom kojom je g. 1687. iz Rame stigao u Cetinsku krajinu puk s franjevcima i slikom Majke od Milosti. Trebala bi biti

duga oko 150 km i izgrađena do kolovza 2015., do 300. obljetnice obrane Sinja od osmanlijskih osvajača. Polazit će s Ramskog jezera i Ščita prema Tomislavgradu, preko Kazaginca, Karlova Hana, Kamenskoga i Sinjskog polja do Sinja i od Solina preko Klisa i Dugopolja do Sinja. Božić se nada da će to biti početak velikog projekta povezivanja svih Gospinih svetišta među Hrvatima. (SD)

Vrhbosanski 42. dan mladih

U Gospinu svetištu Komušina-Kondžilo 24. i 25. svibnja, pod geslom *Podite, dakle, i učinite mojim učenicima sve narode!*, okupili su se mladi vrhbosanske nadbiskupije na svoj 42. dan. Uz bogat program, misno slavlje predvodio je kardinal V. Puljić. (IKA)

Blagoslovljena obnovljena kapela

U šumi Glavica kraj Slunja, župnik M. Pecić blagoslovio je 25. svibnja obnovljenu kapelu Majke Božje Karmelske, jedno od najposjećenijih mjesta u blizjoj okolici Slunja. (IKA)

Koncert marijanskih pjesama

Koncertom marijanskih pjesama, 26. svibnja u crkvi sv. Ilije u Metkoviću, završena je 29. smotra folklora *Na Neretvu misečina pala*. Pjevalo je sedam domaćih skupina i gosti, među kojima i Plehančanke iz Bosanske posavine. (IKA)

Savjetnici Djela Marijina

Nadb. M. Barišić primio je 28. svibnja savjetnike Djela Marijina F. Mantovani i P. di Giacoma u pratnji predstavnika Djela Marijina u Hrvatskoj F. Škunce i M. Grum te voditeljice Djela Marijina u Splitu A. Kadunc. (IKA)

Gospa slavonskih žitnih polja

Predstavljanjem i projekcijom znanstveno-obrazovnog filma *Stella Maris slavonska*

skib žitnih polja H. Mihanović-Salopek, u Vinkovcima je 29. svibnja nastavljen Tjedan kršćanske kulture. Na filmu je hrvatska mariološka baština istočne Slavonije. (IKA)

Majka Božja Kamenita

Glavno misno slavlje zaštitnice Zagreba predvodio je 31. svibnja u zagrebačkoj stolnici kölnski nadb. kardinal J. Meisner, kojemu je kard. J. Bozanić darovao sliku zagrebačke Zaštitnice. (RM)

Posveta nove crkve

Nadb. M. Barišić posvetio je 1. lipnja novu Gospinu crkvu u Splitu na Brdima. Projektirao ju je Zoran Jeramaz, a prostire se na 500 kvadrata kao i pastoralni centar do nje na 300 metara četvornih. Tu je i dvorana za župu i osnove, a svetohranište je dar župljanina iz Madrida. Postaje križnog puta, ulje na platnu, izradila je Lili Gluić, a najesen će biti postavljen i mozaik Marka Rupnika od preko 200 kvadrata. Zvona su lijevana u Italiji. (SD)

Festival vjerskih filmova

Na Trsatu je od 30. svibnja do 1. lipnja održan IV. Festival vjerskih filmova, na kojemu je pobijedio dokumentarac redatelja B. Ištvančića *Od zrna do slike*. Ištvančiću je žiri dodijelio i nagradu za najboljega redatelja, a najbolji scenarij proglašen je rad J. Domaš i M. Jauk-Pihak za film *Vesdin*. Najbolje snimateljsko ostvarenje je T. Mršića i J. Boića film *Poljički pastir u pastvi Gradišća*, najbolji je skladatelj E. Kutleša, a film *Vesdin* donio je nagradu montažeru N. Vukoviću. (IKA)

Godišnje legijsko hodočašće

Marijina legija iz svih krajeva Hrvatske i BiH 1. lipnja našla se na osmom, zahvalnom godišnjem hodočašću u Vepricu. Nakon molitava i krunice, euharistijsko

slavlje predvodio je S. Vitković, a popodne je održan križni put dio molitava. (IKA)

Obljetnica krunjenja Gospine slike

Na 10. obljetnicu krunjenja slike Gospe Voćinske, 7. lipnja biskup A. Škvorčević predvodio je u Voćinu euharistijsko slavlje, a na biskupijskoj razini to će biti proslavljeno 21. kolovoza. Od iduće godine na taj dan organizirat će se hodočašće invalida i starijih osoba u Voćin. (IKA)

Kod Gospe Brze pomoći

U slavonskobrodskom svetištu Gospe Brze pomoći, osmi kao hodočasnički dan proslavljen je 8. lipnja pod geslom *Otvori nam svoje predobro srce, da u njemu nademo utočište i spas*, a glavno slavlje predvodio je P. Jurišić. (IKA)

Susret Schönstattske obitelji

Susret članova Schönstattske obitelji sa slavonskog područja održan je 8. lipnja u Bošnjacima, gdje su blagoslovljene i slike Gospe Hodočasnice, a misu je predvodio T. Čorluka. (IKA)

Proslavljen patron

Svoga zaštitnika Srce Marijino proslavila je 8. lipnja župa Posavska Mahala kraj Odžaka. Sv. misu predslavio je sa 16 svećenika Mirko Ikić, a pjevanje je animirala s. Petronila Kovačević. (IR)

Slavlje posjeta Ivana Pavla II.

U Rijeci je od 5. do 9. lipnja slavljena 10. obljetnica boravka Ivana Pavla II. u Rijeci, odakle je posjećivao Dubrovnik, Osijek, Đakovo i Zadar. Prvog dana misno slavlje predvodio je u katedrali nadb. I. Devčić, drugog u crkvi Gospe Lurdske biskup V. Župan, trećeg u crkvi Uznesenja Marijina biskup I. Milovan, četvrtog u trsatском svetištu nadb. Ž. Puljić i petog u bogoslovnom sjemeništu kardinal J. Bozanić. (IKA)

Treba uložiti ogroman napor da nam priroda otvori svoju tajanstvenu knjigu, da bismo iz nje uhvatili jedino - po koje slovo.

Slučaj je crni povez na očima naivnih, kako ne bi progledali i susreli se s - Uzrokom.

Uspomene vežu prošlost sa sadašnjošću, ali i s - budućnošću.

Smrt stalno negdje čeka, ali nam se katkada požuri u - susret.

Ne kreni ni jednim putem, dok ne utvrdiš - kamo vodi.

Treba znati čiji je zaželjeni nam mir, da bismo mogli u njemu - počivati.

Zatvorske rešetke ne mogu razjarena tigra pretvoriti u dobroćudnu životinju - to proizvodi samo ljubav.

Siromasi uspijevaju samo kruhom i solju pokazati - iskrenu gostoljubivost.

Rizično je imati "političko poprsje", jer postoji opasnost da ti dvaput odrube glavu.

Dok je bilo koja mjera u čovječjoj ruci, može se posumnjati u njezinu - preciznost.

Tko sasvim ukloni šibu kao sredstvo odgoja, netko će je morati uzeti za - preodgoj.

U čovječstvo se ulazi kroz - uska vrata stege.

Želiš li provjeriti je li taj "dobri čovjek" zaista dobar, stani mu - na žulj.

Zatomiš li Boga iz "praktičnih razloga", postat ćeš nepraktičan služeći opasnim bogovima.

Stanko RADIĆ

- *Hoćemo li imati vjeronauk u školi i kad uđemo u Evropsku Uniju?*
- *Zavisli tko će o tome odlučivati!*

VOZAČKI ISPIT

- Niste položili, imate svega 42 boda.
- Kako? Odgovorio sam na sva pitanja!
- Ali ste zaokružili sve odgovore pod B!
- Pa zar ne polažem za B kategoriju?!

IZGUBLJEN

- Braco, zašto plačeš?
- Izgubio sam se.
- Znaš li u kojoj ulici stanuješ?
- Ne znam, upravo smo se preselili!
- Kako se prezivaš?
- Ne znam ni ja, mama mi se sinoć ponovno udala.

DIVLJA PATKA

- Oprostite, imate li divlju patku? - gost će konobaru.
- Ne, imamo jedino domaću... Ali ako hoćete, možemo je iznervirati!

Mali molitvenik Gospe Ilačke - Preklop-nica džepnog formata (7x11), vani slika Gospe Ilačke i svetišta, a unutra Molitva Gospi Ilačkoj i Molitva bolesnika. - **Izdavač:** Udruga dr. A. Starčević - 32249 Tovarnik koja to želi darivati.

Košić, V. (ur.) - **UKAZANJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE IZMEĐU POVIJESTI, VJERE I TEOLOGIJE** - *Zbornik radova XXII. međunarodnog mariološko-marijanskog kongresa, Lurđ, 4.-8. rujna 2008., KS, Zagreb 2013., 467 str.* - Iz sadržaja: *Kronika kongresa u Lurđu* (Lubina, P.) str. 7-17; *Štovanje Gospe Lurdske u Hrvata krajem XIX. i početkom XX. stoljeća* (Svirac, M.) str. 21-41; *Popijevke BDM Lurdske i Fatimске u hrvatskim molitvenicima i pjesmaricama XIX. i XX. stoljeća* (Koprek, K.) 42-76; *Lik Gospe Lurdske u hrvatskoj književnosti* (Mihanović-Salopek, H.) str. 77-97; *Teološko značenje marijanskih ukazanja* (Dugandžić, I.) str. 101-114; *Privatna objava u Katoličkoj i Pravoslavnoj Crkvi* (Košić, V.) str. 115-124; *Ukazanja Majke Božje u životu sv. Dominika i nekih dominikanskih svetica i blaženika* (Biškop, M.) str. 125-142; *Utjecaj ukazanja na život vjernika u marijanskim svetištima* (Pezo, B.) str. 143-160; *Hrvatska marijanska svetišta povezana s Gospinim ukazanjima* (Lubina, P.), str. 161-188; *Ilača kao marijansko svetište* (Karičić, I. - Filić, T.) str. 189-223; *Teološka poruka Marijinih ukazanja u Međugorju* (Rebić, A.) str. 224-240; *Međugorje i svjetska crkvena javnost* (Peričić, E.) str. 241-288; *Pregled marijanske bibliografije* (Lubina, P.) str. 289-459. - **Narudžbe:** Kršćanska sadašnjost, Marulićev trg 14, 10000 Zagreb, a može se nabaviti i u knjižarama Kršćanske sadašnjosti.

Ivan Marijan Čagalj - OSTAJEM SA SVOJIM NARODOM I SVIČENSTVOM - Životopis bl. Alojzija Štepinca (u stihu) - Iz tiska izlazi ovih dana, a zainteresirani mogu slati narudžbu na adresu: Uprava Bogoslovnog sjemeništa, Zrinsko Frankopanska 21, 21000 Split (don Mladen Parlov).

PUT U ŽIVOT - Molitvenik i obrednik - 50 kn.

MALI PUT U ŽIVOT - Obrasci vjere - 6 kn.

P. Lubina - MARIJANSKA HRVATSKA - Gospina svetišta među Hrvatima - Monografija s fotografijama u boji. 608 str. - 450 kn.

P. Lubina - VODIČ MARIJANSKOM HRVATSKOM - Vodič kroz 107 hrvatskih Gospinih svetišta - u boji - 280 str. - 140 kn.

D. Aračić - MARIJA U RANOKRŠĆANSKOJ LITERATURI - 232 str. - 70 kn.

M. Babić - U MARIJINOJ ŠKOLI - S Marijom kroz liturgiju - Misli za homilije - 40 kn.

R. Šutrin - VJERNI DJEVICI SLAVNOJ - Nezaobilazni velikani duha i uma - 30 kn.

J. Šetka - HRVATSKA KRŠĆANSKA TERMINOLOGIJA - Kršćanski termini - 150 kn.

P. Lubina - MARIJA - MAJKA ISUSOVA I NAŠA - Što Crkva vjeruje i uči o Gospi - 40 kn.

P. Lubina - MOJA KRUNICA - Kako moliti krunicu - Kratka povijest i uzorci - 25 kn.

P. Lubina - KRUNICA NAŠIH DANA - Suвременa razmatranja uz molitvu krunice - 40 kn.

P. Lubina - KRUNICA - ŽIVOTNA SUPUTNICA - Uzorci molitve Gospine krunice - 40 kn.

P. Lubina - BOGORODICI DJEVICI - Izabrane marijanske molitve I. tisućljeća - 40 kn.

P. Lubina - MAJCI MILOSRĐA - Izabrane mar. molitve između dvaju raskola - 40 kn.

P. Lubina - POMOĆNICI KRŠĆANA - Izabrane marijanske molitve novijeg doba - 40 kn.

P. Lubina - UZORU NAŠE NADE - Izabrane marijanske molitve našeg doba - 40 kn.

P. Lubina - BLAŽENOM ĆE ME ZVATI - Prikaz najpoznatijih marijanskih molitava - 30 kn.

P. Lubina - STOPAMA NAZARETSKE DJEVICE - Marijinim tragom po Svetoj Zemlji - 50 kn.

M. Kirigin - S MARIJOM KROZ GODINU - Uz marijanske blagdane i krunicu - 30 kn.

A. Bello - MARIJA, ŽENA NAŠIH DANA - 31. suvremeno razmatranje o Gospi - 30 kn.

V. Glibotić - JEKA JEDNOGA VREMENA - Izbor uvodnih članaka iz "Marije" - 40 kn.

R. Tomelić - MOJA DJECA I JA - Crtime iz života jedne majke i supruge - 40 kn.

J. J. Šimunović - KAKO ŽIVJETI KRŠĆANSKI? - Razmišljanja o kršćanskom životu - 40 kn.

M. Jurišić - CVIJEĆE ZA MARIJU - Jednostavna razmatranja za mjesec svibanj - 30 kn.

M. Jurišić - S MAJKOM MILOSRDNOM - Svibanjska čitanja - Živo, kratko - 25 kn.

Narudžbe: "Marija", Trg G. Bulata 3, 21000 Split, tel. (021) 348-184 ili 340-193.

Zlata Gnjječ, Staševica: Gospi od Zdravlja zahvaljujem na svojoj ljubavi i njoj preporučujem zdravlje svoje obitelji, uz dar; - **Dragica Jolić, Zagreb:** Nebeskoj Majci zahvaljujem na svim milostima i pod njezino okrilje stavljamo sebe i obitelj, uz dar; - **Josipa Sablić, Kostrena:** Majko Božja Trsatska, na svemu ti hvala! Čuvaj, brani i vodi mene i sve moje, uz dar; - **Ivanka Gunjača, Zagreb:** Hvala ti, Majko, na svemu! Tebi pod okrilje stavljam sebe i sve svoje, uz dar; - **Zdenka Kapetanović-Barić, Starigrad Paklenica:** Majci Mariji zahvaljujem na svim milostima i njoj povjeravam sebe i sve svoje, da nas čuva i brani, uz dar; - **Snježana Ježina, Murter:** Majci nebeskoj zahvaljujem na milostima i pod okrilje stavljam svoju obitelj, osobito djecu, uz dar; - **Marijana Krištafor, Crikvenica:** Zahvaljujem nebeskoj Majci na svim milostima i njoj povjeravam pod zaštitu sebe i sve svoje, uz dar; - **Marijana, Šibenik:** Gospe moja, na svemu ti hvala! Preporučujem ti sebe i sve svoje, uz dar za siromašne; - **Ana Buzasy, Lund:** Majko Božja, dok ti zahvaljujem na tvojoj ljubavi i zaštitu, tebi predajem sebe i sve svoje, uz dar; - **Marija Purić, München:** Hvala dobroj Majci na svemu! Njoj pod okrilje stavljam sebe i sve svoje, uz dar; - **Danica Tokić, Zagreb:** Nebeskoj Majci zahvaljujem na svemu i njoj izručujem sebe i sve svoje, osobito djecu, uz dar; - **Rosanda Žamić, Makarska:** Gospi zahvaljujem na svim milostima i preporučujem sve svoje, uz dar; - **Ljerkica Kovač, Stuttgart:** Hvala ti, Majko Božja, na svemu! Bdi i dalje nada mnom i mojima, uz dar; - **Josip Kadić, Gundinci:** Majci Božjoj zahvaljujem na svim milostima. Pod njezino okrilje i dalje stavljam sebe i sve svoje, osobito djecu, uz dar; - **Ružica Šošarić, Worms:** Hvala ti, nebeska Majko, na svemu! Čuvaj i brani mene i moju obitelj, uz dar; - **Anka Matić, Wesseling:** Nebeska Majko, na svemu ti hvala! Baji nada mnom i mojima, uz dar za one koji ne mogu plaćati "Mariju"; - **Mira Filipić, Sydney:** Hvala ti, dobra Majko, na svemu! Tebi se preporučujem i nadalje, uz dar; - **Vera Rendulić, Sydney:** Majko Božja, na svemu ti hvala! Bdi i dalje nada mnom i mojima, uz dar; - **Dragica Spudić, Sydney:** Zahvaljujem Majci Božjoj na svim milostima i preporučujem sebe i sve svoje, uz dar; - **Marija Zubrinčić, Sydney:** Nebeskoj Majci zahvaljujem na svim milostima i pod okrilje stavljam sebe i sve svoje, uz dar; - **Ana Vrčec s čitateljicama iz Zagreba:** Dobra Majko, tebi preporučujem sebe i sve svoje, da nas čuvaš, uz dar; - **Kazimir Barukčić, Frankfurt:** Gospe od Zdravlja, naša Majko draga, ti si naše utičište, ljubav i snaga! Zahvaljujem ti na svim milostima, osobito za zdravlje koje sam zadobo hodeći kroz brojne nedaće i nevolje. Dala si mi puno sreće i uspjeha, ponosan sam na sva svoja djela, blagoslovi našu dragu djecu, upali u nama ljubavi plam, pa i dalje prati mene i sve moje najmilije bar, uz neznanat od mene dar.

MAJKO, I UNAPRIJED IH PRATI!

278 - "MARIJA" 7-8-9/2013.

KATARINA ŠILIĆ r. Čorak

(19. kolovoza 1983. - 19. kolovoza 2013.)

S tobom bilo je sve, bez tebe sve je ništa osim vjere u uskrснуće i život vječni, do ponovnog susreta u Gospodinu.

Tvoji: *suprug Zdravko, kćerka Tamara s obitelji te sestra Anka i brat Mate s obiteljima*

7. srpnja navršavaju se 3 godine otkako je ovaj život zamijenila boljim naša draga

MANDA NENADIĆ r. REPUŠIĆ

Gospodin ti bio milosrdan i dobronam! *Tvoja djeca, majka, braća i sestra*

O obitelji smrti našega dragoga

GRGE KATIĆA

(Kitchener, 14. srpnja 2004.)

Rado ga se sjećajmo i za njega molimo. *Supruga Anđelka s djecom i obiteljima*

22. srpnja navršavaju se 24 godine otkako je ovozemaljski život zamijenio drugim naš

JOKO MILARDOVIĆ NIKOLIĆIN

Za tebe mole čekajući susret u Gospodinu *tvoji sinovi i kćeri s obiteljima*

9. kolovoza pet je godina otkako se u "kuću Očevu" vratio moj životni suputnik

VLADO KONJUH

Za tebe molim i čekam susret u okrilju Očevu. *Tvoja supruga Jagoda*

Dvanaesta je obljetnica smrti našega dragog

MARKA JUKIĆA MAČANA

(2000. - Runovići, 29. kolovoza - 2013.)

Preporučujemo te Božjoj ljubavi i dobroti. *Tvoji Ana, Ivica, Smilja i Marina s obiteljima*

6. rujna dvije su godine otkako je u Gospodinu usnuo naš dragi

ANTE LUBINA

Zahvaljujem ti za trenutke koje smo s tobom zajedno dijelili, preporučujemo te Božjoj dobroti i očekujemo zajednički susret s tobom pred licem Gospodnjim!

Supruga s djecom i braća sa svojima

18. rujna navršava se 15 godina od smrti

prof. fra VJENCESLAV GLIBOTIĆ

Hvala ti na svemu što si za "Mariju" učinio! Nedostaje nam tvoje brižno pero. Dok te se spominjemo o obitelji smrti, molimo neka te Gospodin obdari životom vječnim!

Uredništvo "Marije"

20. rujna navršava se 9 godina od smrti

ANDELKA MUŠURE

Zahvaljujem ti na svemu što si za nas učinio i preporučujemo te Božjoj ljubavi i dobroti!

Sinovi Zdenko, Mili i Tomica s obiteljima

Darovali su i tako omogućili siromašnijima primati "Mariju", po: - 10 kn: **Mirjana Popleković**, Zagreb; **Anica Dugobratić**, Osijek; **Milka Pocrnja**, Rijeka; **Barica Mikloušić**, Slavonski Brod; 20 kn: **Marija Domijan**, Bjelovar; - 30 kn: **Slava Senčar**, Nedelišće; **Nevenka Čagalj**, Zagvozdi; **Don Jozo Delić**, Split; **Imelda Tolić**, Biograd na moru; **Seka Branović**, Split; **Rosanda Žarnić**, Makarska; **Mira Kapitanović**, Biograd na moru; **Marija Laković**, Funtata; **Marijana Pešković**, Šibenik; **Nena Gušić**, Nova Kapela; **Marija Žagar**, Otok/Vinkovci; **Josip Markovinović**; **Branka Krtić**.

MARIJA SVIMA OBILNO PLATILA!

PRIMATI I ČITATI "MARIJU" ZNAČI:

- **Htjeti produbiti svoju vjeru i ljubav prema Isusu preko njegove majke Marije;**
- **Biti sudionik sv. mise koja se slavi svake prve subote u mjesecu u 19 sati u svetištu Gospe od Zdravlja u Splitu za suradnike, dobročinitelje, širitelje i čitatelje "Marije";**
- **Biti sudionik sv. mise koja se slavi svakoga prvog četvrtka u mjesecu u svetištu Gospe od Zdravlja za sve pokojne čitatelje i preminule članove obitelji pretplatnika lista "Marija".**

Slušajte Radio Mariju!

Zagreb 96.4 Mhz, 106.8 Mhz
Split 97.2 Mhz
Virovitica 88.3 Mhz
Satelit EUTELSAT W3C, 16E (Modulacija: DVB-S2 8PSK;
Frekvencija: 11595 Mhz; FEC: 3/4; Symbol rate: 30000
Msym/s; Polarizacija: horizontalna).
Internet: www.radiomarija.hr

Slušajte Hrvatski katolički radio!

Biokovo 107.9 MHz - Josipovac 98.6 MHz
Lička Plješevica 104.1 Mhz - Promina 100 Mhz
Psunj 103, 9 HmZ - Slatina 107.9 Mhz
Slavonski Brod 98.5 Mhz - Sljeme 103, 5 Mhz
Split 97, 9 Mhz - Stipanov Grič 104.5 Mhz
Šubičevac 104.5 Mhz - Učka 106, 7 Mhz
Ugljan 95, 5 Mhz - Velika Petka 91, 3 Mhz
Vinkovci 104,9 Mhz -Virovitica 103.2 Mhz
Vrlika 97,8 Mhz - Vukovar 102,4 Mhz
Satelit Hot bird 6, 13E, 12520 Mhz

Ivan Boban, Lüdenscheid: Majci Božjoj preporučujem svoju obitelj, uz dar; - **Ana Lovrenčić, Altkirch:** Nebeska Majko, u ruke tvoje predajem sebe i sve svoje, uz dar; - **Željka Musulin Velina, Stašević:** Gospi preporučujem sebe i svoju obitelj te šaljem dar, za zdravlje svoje djece; - **Draga Uković, Bajnice:** Majko Marijo, tvojoj dobroti povjeravam sve svome srcu bliske, uz dar; - **Marija Božić, Cerna:** Majko Božja, bdi nad nama i svim mojim, uz dar; - **Ivka Šlipečević, Sofin:** Nebeskoj Majci preporučujem sebe i sve svoje, da nas i dalje prati, uz dar; - **Ivka Kalingleđ, Unteresingen:** Majko Božja, budi u pomoći meni i mojim najdražima, uz dar; - **Zdenka Kovač, Tršće:** Nebeskoj Majci preporučujem svoju obitelj, osobito unuku u tuđini, da je čuva od svakoga zla, uz dar; - **Ante Kosor, Esslingen:** Gospi preporučujem sebe i svoju djecu, da nas drži na Isusovu putu, uz dar; - **Jasenka Babić, Zagreb:** Majko Božja, tebi izručujem sebe i sve svoje, uz dar; - **Ivona Raos, Makarska:** Nebeska Majko, tebi preporučujem sebe i svoju obitelj, uz dar; - **Nikola Mušić, Christuschurch:** Majko Božja, pod okrilje tvoje stavljam sebe i sve svoje, uz dar; - **Franka Brčić, Australija:** Nebeska Majko, tebi izručujem sebe i sve svoje najmilije, uz dar; - **Dragica Jambrović, Jastrebarsko:** Nebeskoj Majci pod okrilje stavljam sebe i sve svoje mile i drage, uz dar; - **Ivan Mrakovčić, Rijeka:** Nebeskoj Majci preporučujem sve svoje mile i drage, da za nas zagovara, uz dar; - **Andelka Batarelo, Split:** Gospi Sinjskoj preporučujem zdravlje duše i tijela, uz dar; - **Ana Čelić, New York:** Gospi pod okrilje stavljam sebe i sve svoje, uz dar; - **Nedjeljka Kusturić, New York:** Majko Božja, pod okrilje tvoje stavljam sebe i sve svoje, uz dar; - **Petar Strpić, Biograd n/m:** Nebeskoj Majci pod okrilje stavljam sebe i svoje najmilije, uz dar; - **Anka Omazić, Frankfurt:** Nebeskoj Majci izručujem svoju obitelj, osobito djecu, da ih očuva, uz dar; - **Divna Žagar, Sesvete:** Preporučujem se Majci Božjoj, za ozdravljenje, uz dar; - **Svetinka Pancirov, Primošten:** Gospi od Loreta pod okrilje stavljam sebe i sve svoje, nek nas čuva, uz dar; - **Mira Prgomet, Olofström:** Majci Mariji preporučujem sebe i sve svoje, da nad nama bdije i čuva nas, uz dar; - **Anica Marković, Olofström:** Majko Božja, čuvaj i brani mene i sve moje najmilije, uz dar.

MAJKO, POSLUŠAJ NAŠE VAPAJE!

MARIJA - vjerski list za Marijine štovatelje

Osnivač i izdavač: Provincijalat Franjevačke provincije presv. Otkupitelja, Split;
Urednik: fra Petar Lubina - Adresa Izdavača, Uredništva i Uprave: Trg Goje Bulata 3, 21000 Split;
tel/faks (021) 348-184 ili tel.: 340-190; e-mail: petar.lubina@st.f-com.hr.

List izlazi svakog mjeseca, osim u kolovozu i rujnu. - Cijena: pojedinačni broj 7 kn; godišnja pretplata 70 kn; za inozemstvo 15 eura ili 18 USD ili odgovarajući iznos u drugoj valuti - običnom poštom. Zračnom poštom: Amerika i Kanada 25 USD i Australija 35 AUD. Na više od 10 primjeraka, 10 % popusta.

Naš račun: ("Marija" - Split) 2330003-3200726444 poziv na broj 40139576001 Splitska banka, SG Group;
devizni račun: SG Splitska banka, 40139576026 EUR; IBAN HR 76 2330 0033 2007 2644 4; SWIFT: SOGE HR 22;

Tisak: "Slobodna Dalmacija print" d.o.o. - Split.

Ana Stanić (+15. V. 2013. u 93. g. - Ivanovci Valpovački); - **Josip Šćurić** (+18. V. 2013. - Cestica); - **Nediljka Križanović**, majka fra Ivanova (+22. V. 2013. - Turjaci); - **Č. s. Otilija Lovrić, SMI** (+22. V. 2013. - Split); - **Darko Jelinčić** (+26. V. 2013. - Postira); - **Silwiana Abramić** (+26. V. 2013. - Opatija); - **Milica Zaninović r. Tomičić** (+27. V. 2013. u 87. g. - Velo Grablje, Hvar); - **Vlč. Josip Malnar** (+27. V. 2013. u 63. g. - Prezid); - **Darinka Grančić** (+1. VI. 2013. - Imotski); - **Marko Gulin** (+1. VI. 2013. u 76. g. - Makarska); - **Dinka Grbavac** (+1. VI. 2013. - Imotski); - **Ljeposava Jurin** (+2. VI. 2013. - Primošten); - **Ana Milas** (+5. VI. 2013. - Kamenmost); - **Don Stjepan Grnječ** (+5. VI. 2013. - Geelong/Australija-Krvavac); - **Ana Čovo**, majka fra Damjanova (+6. VI. 2013. - Karakašica, Sinj); - **Ana Vrček** (+7. VI. 2013. - Zagreb); - **Marija Matković Mašić** (+7. VI. 2013. - Kamenmost); - **Cvita Banić** (+7. VI. 2013. - Otok); - **Marija Klarić Belova** (+8. VI. 2013. u 84. g. - Sumpetar, Jesenice); - **Vlč. Ivan Kuprešak** (+8. VI. 2013. - Sarajevo); - **Manda Tonkić Ž. Petrova** (+9. VI. 2013. u 84. g. - Zmijavci); - **Danica Volarević ud. Jure** (+9. VI. 2013. - Metković); - **Marija Jozipović** (+9. VI. 2013. - Bast); - **Ivana Babić r. Bitanga** (+10. VI. 2013. - Luksemburg-Kamen); - **Iva Žuro**, majka č. s. Marinele, Marijele i Dubravke (+10. VI. 2013. u 90. g. - Dicmo); - **Ante Perkov** (+11. VI. 2013. - Prhovo); - **Davorin Dužević** (+12. VI. 2013. u 91. g. - Makarska); - **Nedjeljka Nižić** (+12. VI. 2013. - Prhovo); - **Branko Milan Tadić Šutra** (+14. VI. 2013. - Otok); - **Ivan Čužić** (+14. VI. 2013. - Imotski); - **Veronika Sulić** (+15. VI. 2013. u 93. g. - Makarska-Zagvozd); - **Ante Trbuhović Tonći** (+15. VI. 2013. - Gdinj); - **Petar Jonjić** (+14. VI. 2013. - Kamenmost); - **Ana Karin ud. Ante** (+17. VI. 2013. - Kamenmost).

OBDARI IH, GOSPODINE, ŽIVOTOM VJEČNIM!

S A D R Ź A J

Nove nade, ali i bojazni (Urednik)	241
Hod u nasljedovanju Isusa (Benedikt XVI.)	244
Marijina vjera u čovjeka (I. Bodrožić)	246
Je li svaka vlast od Boga i glas Božji glas naroda? (S. Jerčić)	248
Marijino zelje (M. Crvenka)	250
Odakle naslov? (V. Mihetec)	251
Filip iz Harvenga o Mističnoj Zaručnici (dar-ko)	252
Uznesenje - predokus uskrsnuća (M. Babić)	254
Odakle zastava Europske Unije? (A. B. Periša)	256
Znamo li koristiti vrijeme? (D. De Micheli Vitturi)	258
Je li bl. Djevica Marija uznesena na nebo, kako i zašto? (P. Lubina)	260
Svetišta su vrela milosti (N. Andrić-Nevinc)	262
Slabo bez mince (R. T)	264
Uzor majka i odgojiteljica (R. Šutrin)	266
Pravda i pravednost ili odgoj u ljubavi i milosrđu, u vjeri i nadi (V. Tokić Burolo)	268
Mladi - da svjedoče za Isusa danas (Kajo)	270
Zauvijek u nebu proslavljena (S. Marija)	272
Adio, s Gospom! (Urednik)	273

NOVA RAČA

Majka Božja Račanska

Dvadesetak kilometara jugoistočno od Bjelovara, u Novoj Rači, diže se u sjeni visokih stabala stara velika crkva Uznesenja bl. Djevice Marije. U srednjem vijeku bilo je to najpoznatije proštenije toga kraja, a danas je hodočasničko središte *Majke Božje Račanske*, najveće marijansko svetište bjelovarsko-križevačke biskupije. Račanska crkva prostrana je visoka izdužena jednobrodna građevina s trostranom apsidom, uz koju je prislonjena sakristija. Lada i apsida poduprte su potpornjacima i presvođene kasnobaroknim svodom. Sjeverno do lade prislonjena je starija kapela gotičkoga stila zvjezdasta svoda, što je ostatak iz vremena prije barokiziranja. U njoj se, ispod starih vapnenih premaza, naziru zidne slike, vjerojatno s početka 16. stoljeća. Nad kapelom se izdiže visoki masivniji kasnogotički zvonik iz oko g. 1500. s baroknom kupolom. Poduprt je potpornjacima, a kraj njega je visoka okrugla vitka kula s puškarnicama, što svjedoči da je crkva početkom 16. st. bila utvrđena. Sve je građeno opekom i pokoji detalj kamenom. Staru račansku crkvu u gotičkom stilu, sagradili su g. 1312. vjerojatno "crveni fratri". Radi se po svojoj prilici o redovnicima templarima, koji su

kraj nje imali i svoj samostan, a njih su naslijedili ivanovci. Na zaključak da je na tom mjestu bilo redovničko sjedište, upućuju i nedavni arheološki nalazi kraj crkve, koja je stradala za osmanlijskih nasrtaja sredinom 16. stoljeća. Obnovljena je oko g. 1720., kad je barokizirana i dobila današnji oblik. Pročelje završava trokutastim zabatom, odijeljenim naglašenim vijencem. Niže njega četiri su karakteristična pilastra i tri polja unutar kojih su vrata i prozori u dva niza. Uz pobočne oltare, unutarnjost crkve resi propovjedaonica iz 18. st. i starije klupe. Temeljita obnova crkve poduzeta je g. 1782., nakon čega ju je 11. srpnja 1805. posvetio biskup Maksimilijan Vrhovac (+1827). Prizorima iz Gospina života crkvu je g. 1935. oslikao Franjo Horvat. Poseban dojam ostavlja 20 prikaza iz života Majke Isusove koji rese strop. Veliku oltarnu palu Uznesenja Marijina ponad glavnog oltara izradio je slovenski majstor Mihael Stroy, a podržava ju sa strana, po jedan zlatni anđeo. Uspostavom bjelovarsko-križevačke biskupije g. 2010., račanska Gospina crkva proglašena je biskupijskim marijanskim svetištem, a glavno blagdansko slavlje Velike Gospe s procesijom otada predvodi biskup. Okupe se tada vjernici iz okolnih župa, osobito iz Bjelovara, a brojni dođu i pješice. Na blagdan Male Gospe 2012. biskup Vjekoslav Huzjak pošao je sa stotinjak pješaka na prvo malogospojinsko hodočašće iz Bjelovara Gospi u Novu Raču.

NASLOVNA SLIKA: Krunjenje Marijino (Josip Botteri Dini - crkva sv. Ante, Čiovo)

SLIKA NA OMOTU: Svetište Uznesenja Marijina u Novoj Rači

